

DE ZWARTE

hfl 1,50

nr. 70

blad voor het avontuur

vierde jaargang 25 januari '87

o.a.

- . marienburcht verzet zich
- . de Okeghem-affaire
- . het Haagse Stadhuis - dl. II
de "Aannemers"
- . de media

INHOUD

INHOUD:

- 2 Redactioneel
- 3-5 De Marienburcht
- 6 Lotgevallen van een woensdrechtse vreesvrouw
- 7 Proletariërs allen panden
- 8-12 Publish and be damned
- 13 Nieuws over Woensdrecht en Borsele
- 14-17 Onenigheid in Amsterdam
- 18-22 Het Haagse stadhuis II: De aannemers
- 23 De biterberg - verZ tegen de leegstandswet
- 24-27 Noord-Ierland: 18 jaar training voor de Britse staat
- 28-31 Beckurts- "verklaring"
- 32 Agenda

Voor één piek en een half kan je de ZWARTE kopen in: **Groningen**, Slagersicht;

Arnhem, Rooie Amhermer; **Utrecht**, Rooie Rat; **Haarlem**, Agora; **Amsterdam**, Fort van Sjakoo en Athenaeum; **Gouda**, Jongerenbeweging; **Leiden**, Alarm, Manifest, Wereldwinkel, PSP winkel, Sigarenhandel Lange Mare, De tijdschriftenhandel in het faculteitengebouw van de universiteit; **Den Haag**, Roode Hond, Ruward en Brullend Breekijzer; **Delft**, Kraak-kafe en Wereldwinkel; **Rotterdam**, Van Genep en Krities Boekwerk; **Dordrecht**, De Zwarte Zaag; **Sittard**, Katastrofe.

Kopy naar Postbus 10233 in Den Haag. De drukkerij is nog steeds de Bijstand, Buitenom 213 in Den Haag. De samenstellersters zijn via de post en op dinsdag en woensdag, voor het uitkomen van de ZWARTE, telefonies bereikbaar 070-892098.

Abo's door bezorgersters langgebracht kosten f12,50 per 10 nummers; postabo's en instellingen dubbel tarief. Politieke gevangenen nix. Dit alles te verkrijgen door geld te storten op giro 3442401 t.n.v. DE ZWARTE, Leiden.

KOLOFON

MARIËNBURCHT

Eigenlijk had ik mijn vertrouwen in massaconfrontaties met de repressie al lang op gegeven. Ik had al te vaak meegemaakt dat mensen zich zo lieten intimideren dat angst en vluchtneigingen onderlinge solidariteit en de kracht om te strijden gingen overheersen. Ik had al te vaak meegedaan aan

axies die als belangrijkste resultaat grote aantallen arrestanten en gewonden hadden. Somber begon ik me af te vragen of het ons, met al onze impulsiviteit, ongecoördineerdheid, achterdocht en verdeeldheid, ooit nog zou kunnen lukken om tegen dat geperfectioneerde politieapparaat op te boksen.

Nu, na de Mariënburcht-ontruiming besef ik pas hoe stompzinnig het was om in de superioriteit van de smerismachine te geloven. We hebben elkaar jarenlang opgefokt, ons onterecht angsten op laten dringen. Het klinken van het woord "stillen" over de straten liet ieders hart al sneller kloppen, maar nu is voor mij duidelijk geworden dat hun grootste wapen onze onzekerheid was. De uitgelokte ontruiming van de Mariënburcht heeft aangetoond dat wanneer axes goed voorbereid worden en alle betrokkenen zich solidair en krachtig opstellen, de smeris zich vastloopt in haar eigen machteloosheid.

Het is niet zeker of de axie uitgelekt was, al deed het na korte tijd verschijnen van vele bataljons M.E. en een bulldozer dat wel vermoeden. (Bedankt Duf!) Vrij snel werd nadat we om half 5 vanuit de verzamelpunten voor de Mariënburcht arriveerden de straat opengebroken en werden er drie grote barricades opgeworpen. Verwacht werd dat de politie-versterkingen die de onlusten de kop in zouden moeten drukken meteen ook zouden overgaan tot de ontruiming van het gekraakte Shell-kantoor. Zo zou het plan van het gemeentebestuur van Nijmegen om de krakers door de vrieskou "uit te winteren" en een vrijwillig vertrek te bewerkstelligen dus mislukken. En het is goed mislukt ook want de winter heeft zich tegen hen zelf gekeerd. Iemand was namelijk op het briljante idee gekomen om in de Mariënburcht een brandslang aan te sluiten waarmee richting M.E. & stillen gespoten werd.

Die hadden weinig trek om drijfnaat te worden bij een temperatuur van -8°C en bij hun eerste poging om richting barricade op te rukken gingen er heel wat onderuit op de in een ijsbaan veranderde straat. Ondertussen zorgden de metershoge vlammen van barricade nummer 1 ervoor dat we het lekker warm hadden. Na het voltooiën van alle barricades be-

gonnen velen hun woede te koelen op het aan de Mariënburcht grenzende NMB-kantoor. Dit ondersteuningscentrum van speculatie, apartheid, kapitalisme etc. kreeg de volle laag. Alle ruiten vlogen eruit, de achterdeur werd opengebroken, en het interieur ging in de barricadevlammen ten onder. Dit leverde de bank een schade van 1 miljoen gulden op. Verderop stonden al die gehelmde robots knarsetandend

toe te kijken. Een peleton probeerde vanaf de ander kant aan te vallen, zodra ze in zicht kwamen werden ze op een regen van stenen en molys onthaakt waarop ze het hazepad kozen. Afgesproken was om te wachten tot ze doorbraken, dan snel alle barricades aan te steken en ons terug te trekken naar de verzamelpunten om vandaaruit andere axes te ondernemen. Maar ze vielen maar niet aan, er verscheen wel een kolosale bulldozer, maar ook die bleef op afstand staan wachten. Baricade 2 was inmiddels ook al aangestoken, maar al snel werd besloten hem te blussen omdat anders de Mariënburcht af zou branden. Waarschijnlijk durfden ze dus niet te komen en we stonden maar te wachten, omsingeld door onwijs veel ME en stillen. Iedereen zag er nogal tegen op om ons terug te trekken maar toen het zover was bleek het reuze mee te vallen. De afspraak om dicht bij elkaar te blijven en niet in paniek te raken werd nagekomen en met gemak werd het ME-kordon doorbroken. ME-ers gingen er vandoor of hun leven er vanaf hing, een groep stillen werd in het nauw gedreven en bekogeld en met knuppels geslagen. Eindelijk kregen ze hun verdiende loon

... Ze krompen ineen van angst en vluchten winkelportieken in. Ongestoord trokken we door het centrum van de stad. Bij elke bank die we tegen kwamen werd alles wat kapot te maken viel ook kapot gemaakt. Met ijzerstaven, knuppels, pikhouwelen en bijlen sloeg iedereen in op alles wat breekbaar was (het ANP melde een schade van een ton per bank). Na een rustperiode van een halfuurtje op een verzamelpunt trokken we weer verder. De ochtendspits was inmiddels al aangebroken en het glasgerinkel klonk weer door de straten. Ik ben benieuwd

wat er door de automobilisten heenging toen ze een grote groep gemaskerde demonstranten door de stad zagen trekken. Van 2 vluchtende motoragenten gleed er 1 onderuit. Motor en agent werden total-loss geslagen. De andere motoragent hielp zijn collega niet maar bleef van honderden meters afstand toe kijken. Laten we dat goed onthouden, zij zijn niet solidair met elkaar, zij bevechten ons niet uit overtuiging maar omdat ze ervoor betaald worden.

Het zijn ongemotiveerde huurlingen en als wij onze acties goed organiseren en ons informeren over hun tactieken dan funktioneerde het lakeienleger van de heersende klasse niet meer, dan komen de machthebbers zonder bescherming te staan. Dan kunnen we zelf bepalen hoe we ons leven in willen richten.

Laten we er voor zorgen dat de gevestigde orde in onzekerheid en angst ten onder zal gaan.

DIE STÄDTE DER ZUKUNFT WERDEN
STÄDTE DES BÜRGERKRIEGS

WIJ SLAAN

De Marienburg werd op Prinsjesdag '86 gekraakt door 150 mensen. De kraak was een protest tegen city-vorming, het regeringsbeleid, de verhouding woonlasten-inkomen, de nieuwe leegstandswet en de ondersteuning door Shell van het apartheidsregime in Zuid-Afrika. Een groep van 14 mensen ging er wonen. Daarnaast was er voldoende ruimte voor activiteiten: oefenruimte, ateliers, redaktieruimte, feesten en manifestaties.

ANONIEME DAGVAARDING.

Door SHELL wordt een proces aangespannen aan de hand van gefotografeerde bezoekers van Marienburg. De fotodagvaarding wordt erkend zodat SHELL z'n ontruimingsbevel krijgt. De president van de rechtbank, van Julsingha, liep met z'n vonnis reeds vooruit op de leegstandswet van 1 januari. Als antwoord maken de bewoners bekend dat de ontruiming met alle mogelijke middelen zal worden voorkomen. Bij de beheerder van SHELL makelaar Verbeek gaan al vast de ruiten in.

Op 30 december wordt het stadhuis korte tijd bezet om de politiek onder druk te zetten. Burgemeester Hermsen, berucht van de Piersonstraat, maakte daarop bekend dat hij alvorens te ontruimen een gesprek met SHELL wil over wat zij met het pand van plan zijn. Ook B&W gaat zich met de zaak bemoeien. Zo laat PvdA wethouder Hompe weten dat kraken slechts "een bron van openbare ordeverstoring is" die hoe dan ook tegen gegaan moet worden. Uitstel van anoniem dagvaarden is wat hem betreft dan ook niet aan de orde.

Als symbool tegen leegstandswet en Apartheid wint Marienburg ondertussen aan kracht en sympathie. Hermsen begrijpt dat hij voorzichtig te werk moet gaan. Het pand kan niet zomaar weer leeg komen te staan na de ontruiming. Nu is de gemeente toevallig ook betrokken bij het opzetten van een centrum van jonge ondernemers. De gemeente heeft nu echter een onderhandelingspositie ten opzichte van Shell omdat zij kan beslissen de ontruiming niet uit te voeren. Over de ruggen van krakers probeert de gemeente zo nog een voordeeltje te behalen. Wie zei ook alweer dat krakers

ordeverstoorders zijn. Ondertussen staan er nog duizende kantoorruimte leeg waardoor de ontruiming van deze kantoorruimte op geen enkele manier gerechtvaardigd kan worden. Als SHELL en Hermsen cs. tot overeenstemming zijn gekomen kunnen de voorbereidingen voor de ontruiming beginnen.

ONTRUIMING.

Dan komt de Ontruiming toch nog als een verrassing. Er wordt besloten om de ontruiming niet af te wachten maar om zelf in actie te komen. Zondagsnacht staan we dan met honderden mensen te blauwbekken op de verzamelpunten. Het verdedigingsplan wordt besproken en afsproken worden gemaakt. Marienburcht is dus echt een burcht! De kantoorkolos rijst ver boven de omringende bebouwing uit. Dit effect wordt nog eens versterkt doordat de eerste vier etages bestaan uit parkeergarages. Een toegangsbrug vormt de enige toegang tot het complex. Onder de brug zijn dan nog zijstraten die enkele meters lager liggen. Wie de toegangsweg in handen heeft beheerst de omgeving. Gelijktijdig is het ook Onmogelijk om nog weg te komen. Als we de toegangsweg niet met succes kunnen verdedigen zitten we als ratten in de val. Dit betekent dat we met z'n allen ervoor moeten kiezen dat we de barricaden werkelijk verdedigen en de ME op afstand houden. Het kleine aantal keren dat er de laatste jaren barricades zijn opgeworpen is dat eigenlijk nooit meer gebeurd. De meeste mensen gingen er bij het naderen van de ME al snel vandoor. Nu hebben we afgesproken dat we niet weggaan.

De laatste jaren hebben we alleen nog maar voor de ME uitgehold, het wordt tijd dat de rollen weer eens omgedraaid worden. Als we bij elkaar blijven en niet in paniek raken moet het lukken praten we ons zelf moed in. Ondertussen bereid ieder zich op zijn manier op het ergste voor. Als we koud en onzeker door de stad lopen worden we door een enkele late voorbijganger ongelovig aangestaard. Bij het pand is geen politie. Het tijdstip is dus niet uitgelekt. Een deel van de angst valt weg. Als een gek beginnen we de straat te barrikaderen met containers en puin. Vervolgens een verschrikkelijke ontdekking. De vorst in de grond maakt het losmaken van straatstenen bijna onmogelijk. Met pikhouwelen moeten we ze eruit hakken. Dit wor-

den niet de mooie hoge barricades die we gedacht hadden. Veel mensen twijfelen nog steeds wat ze zullen doen als de politie de barricades bestormd; blijven of weggaan. Hoewel het hoofdbureau van politie aan de overkant is komt pas na een half uur de ME aanzetten. Als ze uit de busjes komen om linies te vormen zijn er

noot 1

NMB

De NMB bank is niet zo berucht als de AMRO of de ABN op het gebied van apartheid en speculatie. Dit komt echter niet doordat zij daar uit principe tegen is maar meer omdat zij te klein is om in het buitenland te investeren of risicovolle leningen aan te gaan met speculanten. In het klein heeft zij zich wel degelijk schuldig gemaakt aan die vuiligheid. Zo is het kraakpand de 10 Zilverlingen in Wageningen door grote druk van de NMB ontruimd en deed ook de NMB mee aan de verkoop van de krugerrand uit Zuid-Afrika

TERUG !!

gelukkig genoeg stenen los gehaald. Als een deel van de ME te dichtbij positie probeert in te nemen voeren we onze eerste charge uit. In paniek vluchten de eerste ME-ers weg. Toevallig was de sociale dienst ook aan de kant waar de ME-ers wegvluchten, zodat die ook meteen aangepakt kon worden. Na deze confrontatie groeit het vertrouwen in onze eigen kracht. We beginnen langzaam te geloven dat als we maar bij elkaar blijven de ME geen kans krijgt.

NMB

Na de GSD is de NMB aan de beurt, die naast het pand ligt. Via een ingegooid raam wordt de achterdeur opengemaakt. Dit kantoor versterkt opnieuw onze positie tegenover de ME. Vanuit het kantoor wordt de brandslang aangesloten om de straat voor de ME en de ME zelf nat te spuiten. Bij deze temperaturen bevriezen beiden. Onverwachte charges worden hierdoor een stuk moeilijker. De NMB, de meedenk bank, stelt gratis en voor niets z'n meubilair voor de barrikades ter beschikking. Zelfs met ontbijt blijkt de NMB op ons gerekend te hebben. Verse melk en boterhammen, we raken er ontroerd van. Als dan ook nog het portret van Beatrix en Claus voor de barrikades gebruikt mag worden is het feest compleet. Het gebouw wordt verder voor de ogen van de ME onttakeld. Computers en meubilair vliegen door de ruiten naar buiten. Later vat de directie van de NMB het gebeuren samen met de tekst op de deur dat zij wegens overmacht gesloten is.

DRIE BARRIKADE UREN!

Ondertussen staan we al bijna drie uur achter de barrikades zonder dat de ME durft in te grijpen. De tijd werkt echter niet in het voordeel van ons. Door de kou kunnen we de barrikades niet verder uitbouwen met straatstenen terwijl het meubilair opgebrand raakt. De politie krijgt ondertussen wel versterking. Een gepantserde buldozer arriveert en ook het speciale politieteam de groep bijzondere opdrachten uit Arnhem wordt activer. Als het licht begint te worden fotografeert de politie steeds vaker de mensen achter de barrikades. We besluiten weg te gaan. We steken de laatste barrikade in brand en forceren massaal een doorgang richting binnenstad. Omdat we bij elkaar blijven krijgen die smeerlappen van het GBO geen kans. In de eerste zijstraat staat een linie ME. Ze vluchten weg als we op ze afstormen. Het zelfde gebeurt in de volgende straat en ook de GBO-ers slaan op de vlucht. Achter ons duikt de ME op de verlaten barrikades waarbij zij naar het schijnt traangas in zetten. De binnenstad ligt open en verlaten voor ons. We komen de gebouwen van de AMRO, de RABO, de KLM, de rijks-politie en weer de KLM tegen. Het

stratenmakers gereedschap komt goed van pas want een bankruit sneuvelde tegenwoordig niet meer van een straatklinker.

KOFFIE!

Op de verzameladressen gunnen we ons koffie en warmte. Zo'n nacht niet slapen hakt er aardig in. In de loop van de ochtend gaan kleine groepjes nog akties doen in de stad. Het wordt echter steeds gevaarlijker omdat in tegenstelling tot de grote groep de ME en het GBO deze kleine groepen wel te lijf durven. Het is duidelijk dat ze wraak willen voor s'-nachts. Alle rechtsregels worden aan de kant geschoven. Mensen die gepakt worden door het GBO worden in elkaar geslagen in plaats van opgepakt. De ME valt met 7 bussen een huurhuis binnen nadat dit eerder bij het anti-militaristisch bureau mislukt was. De mensen uit het huis werden verdacht van het opwerpen van een brandende barrikade op een grote aanvoerweg in de buurt van het pand. De ME doorzocht het huis en arresteert zes mensen. Ondertussen is de Marieburcht nog steeds niet ontruimd daar doen ze nog eens vier uur over.

MARIENBURCHT ONTRUIMD!!

De SHELL heeft z'n kantoor terug, de regering z'n eerste ontruiming na de invoering van de leegstandswet. De regering dacht dat de tijd rijp was om de kraakbeweging op te rollen. Volgens de kranten en zelfs hun eigen lijfblad de "Bluf" bestond die namelijk niet meer. Voor hun kwam ons vastberaden verzet onverwacht. Voor ons niet!! In veel steden wordt weer meer gekraakt dan ooit te voren. De scheiding in de samenleving wordt steeds groter. Voor de mensen zonder werk en inkomen is er geen plaats in het rijk van Lubbers. Hele gezinnen belanden op straat wegens huurachterstand, bij andere wordt het gas afgesloten. Dit is natuurlijk al jaren zo maar de groep die dit overkomt wordt steeds groter. De mensen die gaan kraken of de gasmeter kantelen wordt steeds groter ook al zijn ze veel kwetsbaarder als jongeren. Een van de redenen dat de woningnood groeit is dat de groep die alleen goedkope woningen kan betalen steeds groter wordt. Verzet tegen de leegstandswet is daarom geen luxe maar noodzaak! Met de miljoenen schade aan het adres van de schuldigen proberen we dit duidelijk te maken. Alleen als zij door blijven gaan ons bestaan onmogelijk te maken zijn de vernielingen zinloos geweest.

Een Kraker.

noot 2

GBO (=Groep Bijzondere Opdrachten)

Het GBO is opgericht in '69 in Arnhem. De aanleiding was de toenmalige onrust in de rossé buurt in Arnhem. Zoals dat zo vaak gaat met dit soort teams gaan ze hun eigen bestaan leiden. Steeds vaker dook het GBO op in de stad. Bij demonstraties in Arnhem zijn ze altijd aanwezig als legale knokploeg, provokaties worden daarbij niet geschuwd. Maar ook buiten de stad komen ze steeds vaker in actie bij grote ontruiming of acties.

LOTGEVALLEN van een Woensdrechtse vredesvrouw.

Stukje uit een brief van Mariet:

In oktober vertrekken Mariet Karolien en Beate richting Comiso, (bezoek aan de vredeskampen, met name Ragnatela). De kampen zijn stuk voor stuk verlaten als ze aankomen, maar na een week komen er toch twee bewoners van het Vigne Verda-kamp boven water. Een maand na hun vertrek heeft Mariet al drie dagen gevangenis te pakken. Bij een papier kontrôle vonden ze een stempel van het politieburo in Comiso (gelegheden genoeg gehad om die mee te nemen).

De vrouwenafdeling was tamelijk vrij, ze mochten zelf hun kleren wassen en eten koken. Er is een soort van tuin, maar geen werk en er wordt veel gekeurd om sigaretten. Na haar proces (ze is vrij gesproken) wordt ze toch uitgewezen. Ze protesteerde, na enkele dagen onzekerheid besluiten we een oppakactie te organiseren. We slapen die nacht voor de poort en doen gelijk aan cruise-watch. De politie arresteert haar. Geen geduw en gesjor, ze wachten gewoon rustig totdat ze alles heeft ingepakt.

Een dag later bericht van de CUDIP (organisatie in Comiso die publisiteit, contacten en informatie-verspreiding bijhoudt). Mariet zit in de trein naar Rome en zal op het vliegtuig gezet worden. De volgende dag een brief van Mariet: niks geen vliegtuig in Rome, ze zit in Ragusa in de gevangenis

en zal daar nog de eerste vier weken blijven. Dit wegens het niet voldoen aan haar uitwijzing. Reactie van de ambassade in Rome: "Tsja

dan moet je maar niet zo dwars gaan liggen in het buitenland". Er is geen bezoek mogelijk, alleen van familie. Er kan geen uitzondering worden gemaakt, ze werkt met mee. Geen pakjes afgeven, alleen minder dan 5 kilo over de post en dan nog alleen kleren. In haar brief schrijft ze dat ze de eerste 1½ dag geen eten of bed kreeg. Ze is begonnen met vasten. Deze keer niet zoals die elf dagen op politieburo's in Nederland, want we kunnen geen vruchtensap brengen. Er is in de gevangenis ook een italiaanse die nederlands spreekt. Als Mariet niet meewerkt met de Foto's, beginnen ze tegen haar te schreeuwen. De vertaalster kan aan het onbegrip weinig veranderen en ze werkt dan toch maar mee. Het is inmiddels twee weken geleden dat we iets van haar gehoord hebben. Schrijf voor ondersteuning aan:
Mariet Moors
Carcere Vin Vittoria 26
97100 Ragusa Sicilie
Italie
of bel even 01646-5183
om te vragen wanneer ze met het vliegtuig op Schiphol aankomt, haal haar op
Campo por la donna
ragnatela, Emmie.

Toen de rechter de uitspraak deed liep ie meteen weg, nog voordat het vertaald werd. De engelse vertaler maakte me duidelijk dat ik nog een maand kreeg, waarna ik vroeg: "Toch zeker als ik nog een keer iets fout doe?". Nee, nu ga je meteen naar de gevangenis in Ragusa, maar je krijgt drie dagen om beroep aan te tekenen. Ik zei dat ik niet wist hoe ik dat moest doen en of zij iets wilde laten weten, maar hij kon alleen maar nee, sorry zeggen. Die Duits sprekende agent leek wel met me mee te leven en beloofde met mijn briefje bij jullie langs te gaan. Ik was echt verpletterd en kon alleen maar aan Angeliek en Miriam denken en aan kerst en nieuwjaar, terwijl die feesten me eigenlijk niets zeggen, raar hè. Terug naar de Polizia om mijn spullen op te halen en toen naar Ragusa. Onderweg geprobeerd uit de auto te springen (had echt 't gevoel dat ik niet zoveel te verliezen had) Wel toen ie zachies reed hoor, ik bedoel ik wil wel blijven leven. Toen kreeg ik boeien om en gaf ik het vlucht idee weer op. Maar nu leeft het weer helemaal. De tralies zijn wel sterk, maar de muur waar ze in zitten is vrij zacht. De vrouwen waren op de gang een kerstboom aan het optuigen. De binnenkomst was erg rot. Totaal verschillend met de vorige keer. Toen wist ik zeker dat het maar voor even was en nam alles belangstellend in me op. Nu deden de vrouwen lachend en omhelsden me omdat ik er weer was, maar ik baalde en vloekte en kon ze niet uitstaan. Het is erg koud in de cel dus ik ben wel blij dat ik die wollen trui toch meegenomen heb. Vandaag na een behoorlijke nacht geslapen te hebben voel ik me wel weer beter. Pas vanmiddag om 12 uur werd er gevraagd of ik iets wilde eten, gezegd dat ik in hongerstaking ging, of eigenlijk al anderhalve dag was. Maar ze zei dat ik dan ook geen melk moest drinken en dat had ik wel gedaan. Dus heb ik gezegd dat ik ook geen melk meer wil. Koffie of thee krijg je niet, dat kun je eens in de week kopen, maar dan moet je ook je eigen brandertje kopen. Denk niet dat ik dat doe.

Vrede, Vrijheid, alle goeds, Mariet

PROLETARIERS IN A

Met, tot nu toe, twee akties hebben wij, Proletariers aller Panden, een eisenpakket aan de orde gebracht. Onze eerste aktie betrof de nieuwjaarsreceptie van de gemeenteraad. Hier hebben wij onze eisen voorgelezen, uitgedeeld en gedeeltelijk in praktijk gebracht door onze honger te stillen en dorst te lessen met de gratis door de gemeente verstrekte konsumpties. Zowel Havermans als het keukenpersoneel bleken ons dit niet te gunnen en bij een poging om de keuken te bezetten werd natuurlijk politie ingezet om dat te verhinderen. Het bleek niet mogelijk om de gezellig borrelende (hoewel aardig door ons drooggelegde) massa aan het luisteren te krijgen. Vandaar onze aanpak bij de tweede aktie.

Tijdens de eerste raadsvergadering van de gemeente Den Haag hebben wij, de Proletariers aller Panden, geprobeerd een agenda aan de orde te brengen die belangrijker is dan de agenda van de raad. Zo als in de afgelopen jaren bij akties van o.a. uitkeringsgerechtigden, woningzoekenden en bijstandsvrouwen is gebleken, wordt er in plaats van serieus luisteren door de overheid politie of M.E. ingezet om de protesten in de kiem te smoren.

Wij hebben gekozen voor de raadsvergadering om deze agenda met een megafoon voor te lezen omdat tijdens de Nieuwjaarsreceptie ons duidelijk was gemaakt dat de receptie de plaats niet was om onze standpunten kenbaar te maken, en slechts voorlezen niet hoorbaar bleek te zijn. In onze agenda staan de volgende punten:

- de leegstandswet
- bijstandsuitkeringen
- de moord op Ludwig Gorisson
- de sluiting van de Zuid-Afrikaanse ambassade
- ontslag sociale rechercheurs
- de geldverspilling aan een nieuw stadhuis
- de opdrachten aan de bunkerbouwers in Woensdrecht

Toen we binnenkwamen werd de vergadering meteen geschorst. Desondanks hebben wij onze punten, gekoppeld aan onze eisen, voorgelezen en gevraagd wat de reactie van de raad was. Van de twee wethouders die waren blijven zitten kwam geen enkele reactie. Na drie sommaties van de burgemeester, terwijl wij wachtten op een echte reactie, werd de politie ingezet. De grote overmacht van agenten beperkte zich in de zaal zelf nog tot duwen en trekken, maar buiten het zicht van raadsleden en publiek werd er al snel geslagen en geschopt.

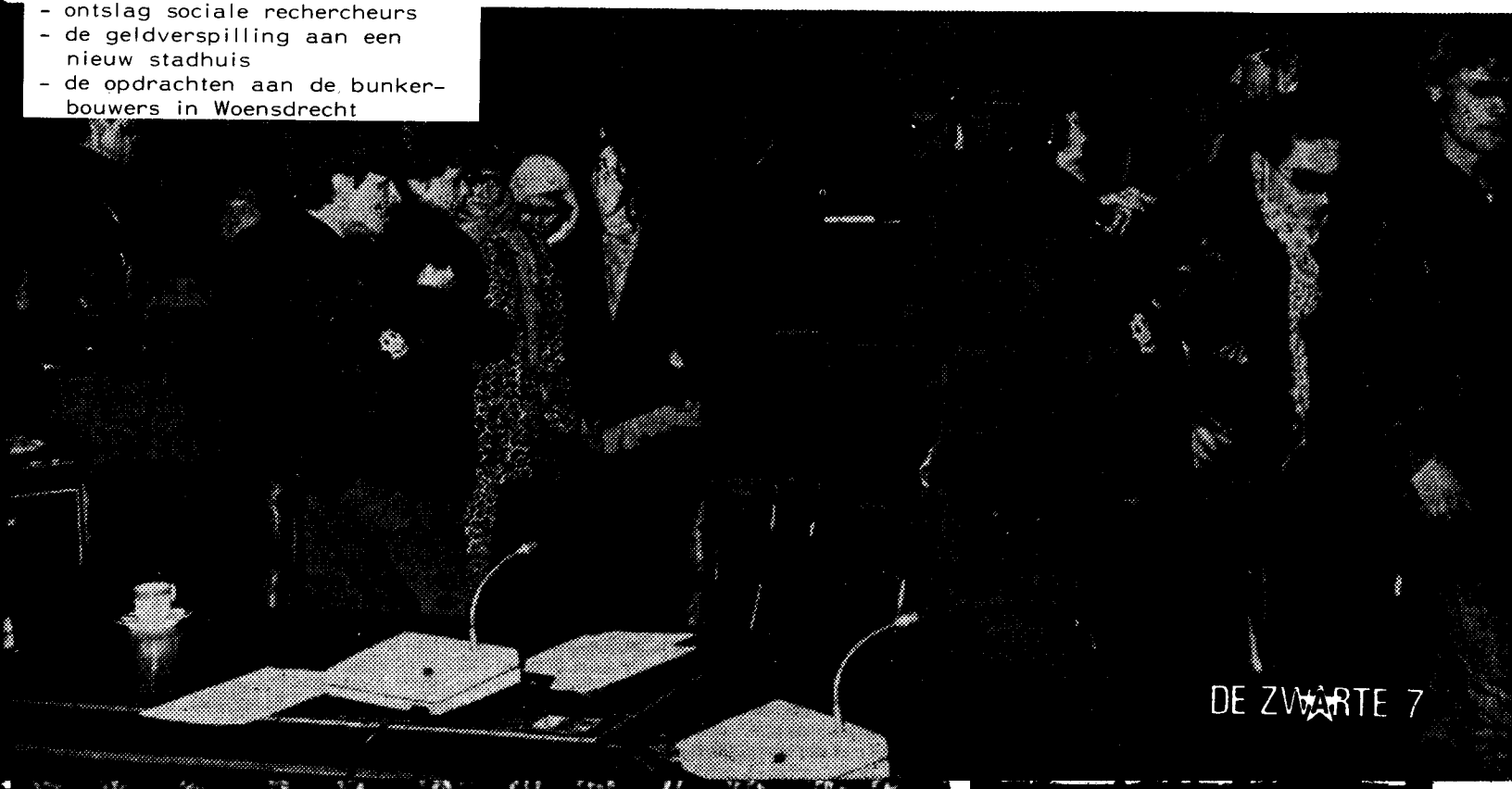
Meerdere aktievoerders die nauwelijks verzet pleegden werden aan hun haar de trap afgetrokken, met knuppels tegen hoofd of benen geslagen en polsen, vingers en armen werden omgedraaid.

Toen wij het gemeentehuis uit waren geslagen liepen wij weg, gevolgd door een grote groep agenten, hondenwagens en busjes. Wij werden ingesloten aan alle kanten, omdat de politie blijkbaar willekeurig arrestanten wilde maken. Toen wij probeerden te voorkomen dat er inderdaad een totaal willekeurige arrestatie werd verricht was dit de aanleiding voor de

politie om uit volle macht op (letterlijk) alles wat bewoog met knuppels in te meppen. Minstens vijf mensen werden hierbij op de grond geknuppeld en terwijl ze weerloos op de grond lagen geschopt en geslagen. Anderen werden met knuppelslagen en schoppen uit elkaar gejaagd en achterna gezeten. Een pols werd gekneusd, brillen werden afgepakt en afgeslagen, oorbellen werden uitgerukt en er werd tot bloedens toe doorgemept. Dit alles in de stille binnenstad, bewust buiten het gezicht van wie dan ook.

In het jaar van de daklozen gaat in dit land een leegstandwet in die, terwijl de woningnood groeit, in feite alleen een anti-kraakwet is. In een tijd waarin de politie ongestraft mensen kan doodschieten, je zonder meer uit je huis gezet kan worden, de laagste uitkeringen gekort worden, Woensdrecht gebouwd wordt en een apartheidsfiliaal (de Zuid-Afrikaanse ambassade) zonder meer getolereerd wordt, kun je bij protest bloedige onderdrukking verwachten. Wij laten ons, politie-terreur of niet, de mond niet snoeren.

Proletariers aller panden

PUBLISH AND

Aldus de Hertog van Wellington in een reactie op een chanteur die dreigde enige buitenechtelijke liefdesbrieven van de hertog te publiceren. Een uitspraak die aangehaald wordt door reaktionair Joekes in een artikel in het NRC van dinsdag 20 januari over het fatsoen van de tegenwoordige nieuwsgaring. Joekes vindt dat er allereerst een scherp onderscheid gemaakt moet worden tussen de onthulling van onaangename feiten en scherpe kritiek op personen en toestanden aan de ene kant en verdachtmakingen en ordinaire scheldpartijen aan de andere. Vervolgens noemt hij de Volkskrant als een voorbeeld hoe dat onderscheid in het verleden met vrij grote frequentie werd genegeerd. Joekes doelt in dit verband dan op "de gratis beledigingen en persoonlijke scheldpartijen waarmee tot een jaar geleden het linkeronderhoekje van de voorpagina bijna dagelijks werd gevuld.." Genoeg Joekes, nu wij

KERSTBONNEN

Enkele weken geleden publiceerde Volkskrant's Dag in, dag uit, gedeeltes uit de verklaring van de Revolutionaire Cellen over de verspreiding van vervalste Vend-kadobonnen, als ware het een aktie van de Zwarte. In het licht van bestaande strafbare feiten maakt Dag in, dag uit de Zwarte verdacht van het maken en/of verspreiden van deze kadobonnen. Wanneer we nu eens naar de feiten kijken dan kunnen we konkluderen dat tal van autonome bladen diezelfde verklaring gepubliceerd heeft en dat zelfs het ANP hierop de hand heeft weten te leggen (zeer verdacht). Om met Joekes te spreken: onfatsoenlijke journalistiek, een schadevergoeding waard. Tegelijkertijd wordt hiermee weer eens de funktie aangegeven die de autonome pers heeft in de zin van het onverkort en volledig weergeven van de diverse verklaringen en kommunikees, waar de burgerlijke pers deze volledig verknijpt en bekomentarieerd door het ANP aangeleverd krijgt en vervolgens te lui of te schijterig zijn om nog wat met de inhoud te doen.

MAKROPERS

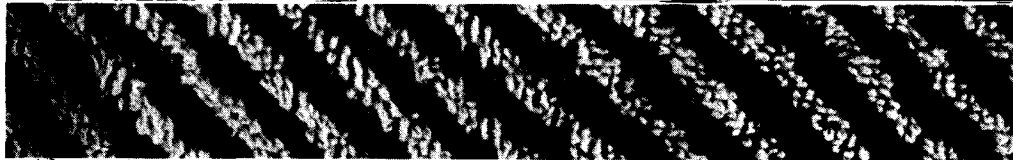
Eigenaardig toch, nog voordat RARA de MAKRObrand bij NUTH had opgeest, publiceerde met name het NRC en de Volkskrant al in hun berichtgeving over de Makrobrand volledig op zichzelf staande alinea's met de opmerking dat Bluf! in hun laatste nummer had opgeroepen aktie te ondernemen tegen vestigingen van SHV in Nederland. Deze insinuatie (op instigatie van de kit op de telex gezet?) vormde voor het reaktio-naire aktualiteitenprogramma van de E.O., Tijdsein, het opzette om de Bluf! en kringen met Bluf! verdacht te maken. Parool (en natuurlijk ook andere kranten) doen mee, vrijdag 16 januari, voorpagina: E.O.:Bluf! weet meer van Makro-brand. Inhoudelijk zijn de verdachtmakingen niet alleen makkelijk door te prikken, maar meer nog: men verwijt mensen achter de ideologie te staan en de akties te ondersteunen. Ondertussen werden naar aanleiding hiervan de bandopname door de kit bestudeerd. En dan komt omgekeerd Volkskrant's Jan Blokker weer met het commentaar dat je voor een telefoontje van de E.O. gewaarschuwd moet zijn: "ze tappen je dubbel af. De eerste band is voor de uitzending, de tweede gaat naar de rijksrecherche, en als ze geld hadden voor een derde zouden ze die nog het liefst naar God zelf hebben gezonden." (VK., 17 januari), Hypokriet, vanwege die eerste insinuatie in o.a. de Volkskrant zelf.

De meest griezelige insinuaties aan het adres van de Zwarte en de Bluf! staan tot nog toe in een paginagroot artikel in het Vrije Volk, 'Griezelige strijd tegen stil concern' door Henk Blanken en Aly Knol: "Waar de politie zegt al ruim anderhalf jaar in het duister te tasten over de identiteit van de Revolutionaire Anti-Racistische AXIE (RARA), worden de lezers van het 'Kerst' nummer van het anarchistenvlad De Zwarte door diezelfde RARA uitgerig ingelicht over de tot dan toe gevoerde akties en hun doel." ect. ect Misschien zouden we in dit geval met Joekes kunnen konkluderen dat artikel 7 van de Grondwet met diens bijzin "behoudens ieders verantwoordelijkheid voor de wet" voor blindemans (vrouws?) ogen geschreven lijkt. Analoog aan het akkevietje met de Volkskrant inzaken de V en D bonnen kunnen we hier zelfs stellen dat de burgerlijke pers eerder dan de autonome media bleek te beschikken over de verklaringen van de RARA en dat hieruit uitvoerig is geciteerd. Overigens ter informatie van deze Rotterdamse krant: ook de Petroliehaven publiceert de diverse verklaringen.

In de Telegraaf van 20 januari stelt men dat in politieke kringen het vermoeden leeft dat ook zonder de brandstichtingen de SHV-directie van meet af aan van plan was Zuid-Afrika de rug toe te keren. PvdA-Amerlid Stoffelen stelt dat SHV al veel langer heeft gepiekerd om Zuid-Afrika te verlaten. Hij zegt: "Er is bijna geen bedrijf dat niet ernstig overweegt zich terug te trekken. Politieke of bedrijfseconomische overwegingen spelen daarbij een rol. SHV gebruikt echter het argument van de op haar uitgeoefende terreur. Dat argument is niet gerechtvaardigd." Het is inderdaad ook op z'n zachts gezegd vreemd dat de SHV het liefst in terreurland Zuid-Afrika had willen blijven, een land wat volgens Van Vlissingen, topman SHV, in een burgeroorlog verkeert, maar dat men nu wijkt voor "terreur" in eigen land. Men poogt hand in hand met het VNO de discussie over de rol van een bedrijf als de SHV in apartheidsland Zuid-Afrika te transformeren naar het probleem "terreur" in eigen land. SHV-topman van Vlissingen zegt te hopen dat het besluit zal leiden tot een discussie in de samenleving, tot een intensievere aanpak van de terreur en tot de instelling van een Waarborgfonds van bedrijfsleven en overheid tot dekking van de financiële schade. Volgens Fentener van Vlissingen bevindt SHV zich ondanks het genomen besluit nog steeds op drijfzand.

BE DAMNED

SHV-RACISME

De vraag is inderdaad nog steeds of de SHV zich volledig terugtrekt uit Zuid-Afrika: de AABN dringt er, volgens nog steeds de Telegraaf van 20 januari, op aan ook handelsovereenkomsten, zoals de invoer van Zuid-Afrikaanse steenkool via een dochteronderneming, te beëindigen en niet over te gaan tot licentieoverdracht, opdat aan de belangen van SHV in het apartheideland voor honderd procent een einde komt. En de verklaring van Vlissingen dat het belang in Makro-Zuid-Afrika niet aan een haai zal worden overgedaan, strookt niet met verklaringen uit Zuid-Afrika zelf: de voorzitter van de belangrijkste betrokken zwarte vakbond, Ledwaba, waarschuwt via het NRC van 20 januari (voorpagina) de SHV dat zij bij de onderhandelingen ten aanzien van de overdracht van de aandelen moet worden betrokken: "Als Makro hetzij hier hetzij in het buitenland wil overleven, dan moet de directie ons betrekken in de besprekingen over de overdracht", aldus Ledwaba in een vraaggesprek. "Wij hebben niets te maken met de brandstichtingen in de winkels in Nederland. Maar ze moeten weten dat als ze hun belang zomaar overdoen aan Zuidafrikaanse bedrijven zonder ons te consulteren, de anti-apartheidsgroepen in het buitenland niet met hun aanvallen zullen ophouden."

„Vertrek SHV geen groot verlies”

Van een medewerker
JOHANNESBURG — Zwarte werknemers bij de Makro-vestigingen in Zuid-Afrika zullen niet dwarsliggen als de moedermaatschappij SHV in Nederland toegeeft aan de druk van anti-apartheidsgroepen en zich uit Zuid-Afrika terugtrekt. Dit zei de algemene secretaris Vivian Masina van de Commerciële, Catering en Verenigde Arbeiders Unie (Ccawusa) in een vraaggesprek met het onafhankelijke persbureau Press Trust in Zuid-Afrika. Masina: „Als zij (SHV) willen vertrekken, kunnen wij ze niet tegenhouden.”
Masina haalt in het interview fel uit naar SHV, dat in de Makro-vestigingen niets zou ondernemen tegen rassendiscriminatie en werknemers van verschillende raciale groepen zelfs tegen elkaar zou uitspelen.
Volgens Masina is het standpunt van haar vakbond, die ruim zeventig procent van de werknemers van Makro vertegenwoordigt, dat SHV Zuid-Afrika kan verlaten „onder achterlating van haar bezittingen die zijn verworven door de uitbuiting van zwarte werknemers”. „Het enige wat we vra-

gen is dat SHV met de vakbond onderhandelt over de voorwaarden van de terugtrekking.” Die voorwaarden, zegt Masina, zijn geformuleerd door het Congres van de Zuidafrikaanse Vakbonden (Cosatu) waarvan de Ccawusa deel uitmaakt.
„We hebben niet veel te verliezen als de SHV Zuid-Afrika verlaat. Wat ons betreft is de maatschappij hier actief geweest in volkomen overeenstemming met de apartheidspolitiek”, aldus Masina. „Het Makro-bestuur heeft niet alleen niets gedaan tegen de rassendiscriminatie op de werkvloer, maar de maatschappij heeft bovendien stelselmatig geprobeerd de arbeiders tegen elkaar uit te spelen. De bedrijfsleiding heeft geprobeerd zwarten verdacht te maken in de ogen van kleurlingen en Aziaten en heeft loonsverhogingen gebruikt om arbeiders te doen breken met de vakbond.”
Masina leverde ook kritiek op het beleid van SHV dat tot doel had de vakbonden buiten de deuren te houden en pogingen de Ccawusa in diskrediet te brengen door de bond te bestempelen als een „racistische zwarte

vakbond”. Volgens Masina was dat een handige zet van SHV om Aziaten en kleurlingen te ontmoedigen lid te worden van de vakbond.
Tweespalt
„In Natal toonde de onderneming hoe ver ze bereid was te gaan bij het tweespalt zaaien tussen de arbeiders door Aziatische werknemers afzonderlijk te waarschuwen voor het lidmaatschap van de bond. De arbeiders die zo zwak waren dat ze uit de vakbond stapten, kregen loonsverhoging.”
Masina beschuldigt SHV in Zuid-Afrika er verder van gebruik te hebben gemaakt van de wet op de gescheiden woongebieden. „Voor de iets betere baantjes, als die aan de kassa, moet een uur langer worden gewerkt. Daardoor zijn zwarte werknemers doeltreffend buitengesloten van die banen. Zij moeten immers grote afstanden naar huis afleggen als gevolg van de wet op de gescheiden woongebieden. SHV heeft nagelaten het meest voor de hand liggende te doen, namelijk voor vervoer te zorgen.”

ZWARTE EN BLANKE HUISMEESTERS

Openschoonlijk reageert de overheid c.q. Korthals Altes niet erg toeschietelijk naar het bijvoorbeeld de verzekering van een bedrijf als de SHV betreft. Maar ondertussen is alweer een plan gelanceerd waarbij werklozen worden geacht als huismeester op te gaan treden. Wiens huis kan je je afvragen, in een land waar we vier maal zoveel sociale M.E.-ers kunnen begroeten en waar het in koude tijden niet meer gaat om rechtvaardigheid maar om barmhartigheid. Ja zelfs ook jegens ex-SSer Bernhard. Korthals Altes verklaarde in een uitzending van Achter het Nieuws bij de presentatie van zijn huismeesterplan een groeiend normvervagen te zien, wat opgelost zou moeten worden als ware het een opvoedingskwestie.
Het VNO, de SHV en de overheid, ze bedoelen hetzelfde en ze zitten allemaal fout.

DE ROL VAN DE PERS

Waar de pers in een zaak als de Makro-branden verhelderend zou moeten werken en de zaak in een historische context zou moeten plaatsen doet zij dit niet of nauwelijks. Ze geven wel onaangename feiten en scherpe kritiek, zoals Joekes zo graag wil zien, maar ten eerste niet genoeg en ten tweede wordt het geplaatst in een kader van verdachtmakingen. De pers geeft het bedrijfsleven en de overheid de kans de geschiedenis te maken en de branden te benadrukken. Dit terwijl er al een rampzalige geschiedenis van een bedrijf als de SHV ligt, die overigens vooral nu nog maar eens stevig onderzocht moet worden. Met dank aan Joekes wiens bespiegelingen zijn losgemaakt door een recente ervaring, welke hij hoopt in een volgend stuk in meer detail te verslaan. Quis custodiet ipsos custodes?

DE ZWARTE 9

CEFALEFIR

Het mechanisme van de omvorming van de maatschappij werd in de vorige Zwarte beschreven aan de hand van het Emery-model, dat bij de herstructurering van het industriële complex zijn draaiboek-functie bewijst.

Internalisering van de veranderingsvereisten en identificering met het uitbuitings- en onderdrukkingssysteem zijn de sleutelbegrippen van het proces, waarin de taal een bijzondere functie vervult. Bijzonder, omdat de taal tevens graadmeter is voor de voortgang van de omvorming zelf.

In de afgelopen maanden hebben we hiervan in twee richtingen schoolvoorbeelden kunnen zien.

Onder de bladen die in onze kringen nog voor een zeker belang staan en daarom ook onze aandacht hebben, schijnt het boven genoemd proces het verst ontwikkeld te zijn bij de Vrije die ontwikkelingen binnen het verzet in Nederland analyseert met een terrorisme-begrip, dat de minister van justitie eer zou hebben aangedaan. Waar de burgerlijke pers voor betaald wordt, doen sommigen van de eigen media uit overtuiging: namelijk het plaatsen van traditionele begrippen in een nieuw normkader, waardoor we elkaars activiteiten met andere ogen (wiens ogen?) leren zien.

In wezen gebeurde het zelfde naar aanleiding van de lopende discussies in Amsterdam, waaraan het blad Duf zich nu probeert te onttrekken met een cynisme, waarvan een jaar of wat geleden de liberale sjiekerie zich bediende om aan te geven, dat ze zich zou neerleggen bij de 'nieuwe orde'. Natuurlijk... het kan tactiek zijn van de redactie. Als veel geciteerde bron van het verzet in Nederland heeft het toch een naam hoog te houden, zijn positie onder de nieuwe verhoudingen te bepalen.

En als het géén tactiek is - hetgeen wel verondersteld mag worden omdat anders bij voorbaat een verschil tussen b.v. Volkskrant en Bluf ontkend wordt - moeten we uitgaan van een enorme druk op de autonome media en dus op de burgerlijke persvrijheid überhaupt; en dán zien we de keerzijde van de zelfde medaille die de 'nieuwe orde' heet.

Nóg is het de bondsrepubliek Duitsland, die hier 'voorbeeldig' werkt:

SMERISAKTIE TEGEN BOEKHANDELS

Het Openbaar Ministerie laat het blad Radikal in beslag nemen

Sinds juli van het afgelopen jaar worden de linkse boekhandels en informatiecentra in de BRD en in Westberlijn door een golf huiszoeken van de Politieke politie geteisterd. Doel van deze huiszoeken is het in beslag nemen van Radikal 132; de aanzet hiertoe kwam van het O.M. en werd in nauwe samenwerking met het CRI en de plaatselijke politiekorpsen en...ijverig bijgestaan door afdelingen van de PTT. Want op een of andere manier werd de inhoud van een pakketje waarin Radikal zat, bekend. En vervolgens werden aan hand van poststukgegevens andere pakketten met Radikal erin opgespoord. De pakketpost in Bielefeld legde een bijzonder grote activiteit aan de dag, juist waar een groot deel van de Radikal-verzending werd opgegeven.

In andere postkantors cirkuleerde een intern schrijven met precieze gegevens over verpakking en beschrifting van de gezochte pakketten. Medewerkersters bij de post werden urenlang door de smeris verhoord en volledig uitgeperst over details bij de afgifte van de bewuste stukken.

Door een foutje bij de afzender kon de politie nagaan, hoeveel exemplaren in elk van de pakketten had gezeten. En dus konden ze doelbewust de winkels binnenstap-

PUBLISIT AND DE DAMINED

nen. (§129a)

*het bevat een artikel, dat het militante verzet tegen de opwerkingsfabriek in Wackersdorf beschrijft en oproept tot soortgelijke acties (§111)

*er staan berichten en verklaringen in over de aanslagen in samenhang met het verzet tegen de opwerkingsfabriek en een opsomming van mogelijke aanvalsdoelen (Lijst van firma's die bij de bouw betrokken zijn) (§111),

In het slotgedeelte van de volumieuze beargumentering staat nog te lezen, dat een verwijdering van de pagina's in kwestie uit Radikal 132 het blad prakties onverkoopbaar zou maken

De betekenis van de paragrafen 129a en 130a

De huiszoekingen in de boekwinkels en infocentra zien wij in nauw verband met de huidige plannen van de overheid, haar repressiemiddelen uit te breiden, namelijk toenemende verscherping van politiekontrolle door middel van 'rasterfahndung' (opsporing via uitzeefmethode), kriminalisering en vervolging van sociale protestbewegingen en de legalisering van deze drijfjacht door aanvullingen en uitbreiding van het wetboek van strafrecht (§§129a en 130a)

Tegen een radikaliserings van sociale onrust en verzet (129a)

De toevoeging in §129a en de herinvoering van §130a liggen in de lijn van de toenemende repressie tegen sociaal verzet. Tien jaar geleden werd door de sociaalliberale coalitie in Bonn, gebruikmakend van de hysterie om terrorisme, de wetparagrafen 130a en 88a goedgekeurd. En nu ziet de CDU/CSU/FDP-coalitie haar kans om het radicale verzet nog meer te vervolgen. De media hebben de kwestie van de kroongetuigen breed uitgemeten. De wetten zullen echter veel diepere sporen achter laten. Want bij de invoering van dat stuk wetgeving kunnen de tot nu toe legale vormen van maatschappelijk verzet als criminele handelingen worden beschouwd en dus illegaal. (als voorbeeld dienen de al nu gevelde rechterlijke beslissingen over blokkadeacties) Deze juridische plannen bewerken dus een kwalitatieve verandering van de samenleving.

Vele mensen die in actiegroepen actief zijn (Ban de Bom, Vredes-, milieu- en antikernenergie-beweging) en derdewereldgroepen) worden dan als terroristen bestempeld, die opgejaagd moeten worden. De solidariteit tussen 'kritische burgers', buurtinitiatieven en militant verzet à la Startbahn-West heeft nieuwe perspectieven gekregen bij de strijd rond het bouwterrein van de uraniumfabriek Wackersdorf. Daar is een splitsing tussen goeie en kwaje mensen op grond van de veelsortige acties niet gelukt. Nu moet dat dan maar gebeuren via een wetparagraaf. Na het in werking treden van deze wetten wordt iemand die in de buurt van een doorgezaagde hoogspanningsmast of blokkade van een mumantie-

transport wordt opgepakt juridies als een gevangene uit de RAF behandeld (verzekerde bewaring, isolatieafdeling van de gevangenis, contactverbod etc.)

...en van het politieke denken (130a)

In 1976 werd onder luid protest van de bevolking de beruchte § 88a ingevoerd. Maar deze ideologieparagraaf (wederrechtelijke instemming met strafbare feiten) werd al even gauw weer ingetrokken. Nu echter moet ze samen met §130a (uitlokken van strafbare feiten) in een nieuwe versie van §130a weer worden ingevoerd. In geval van het uitformuleren van denkbeelden en zeer zeker in geval van een schriftelijke uitformulering hangt er binnenkort een pittige straf boven het hoofd. §130a is al weer een stap dicht bij de volledige uniformering en gelijkschakeling van de pers. Onderdrukking van tegeninformatie is niets nieuws, maar zo'n gammele juridiese constructie als 'ondersteuning van de werving voor een terroristiese vereniging' zal binnenkort niet meer nodig zijn. Paragraaf 130a is een pasklare juridiese kunstgreep voor methoden, die al aan de orde van de dag zijn en is een voorloper voor nog grovere schending van de grondwettelijke vrijheid van meningsuiting. Samen met de toenemende oprerking van het begrip 'geweld' (passieve bewapening, interpretatie van noodweer als toepassing van geweld,..) kan dan ieder stuk papier dat over politiek verzet gaat, als criminele daad worden gezien: want wanneer het verzet niet de kop kan worden ingedrukt, moet op z'n minst de berichtgeving erover uitsluitend aan de officiële versie beantwoorden. Iedere vorm van solidariteit met het militante verzet, ieder beetje sympathie met radikaal gedachtegoed

wordt strafbaar. Dat geldt dus voor mensen die pamfletten, brosjures en tijdschriften maken, ze drukken, kopiëren en/of verkopen of verdelen. En daarmee is dan het kringetje rond: iedereen - van Raf tot pamflettenverdelster - als terrorist te bestempelen en tot dankbaar object van de politie-organen te maken. Militant verzet, blokkades en sabotageacties worden nog riskanter dan ze al zijn. Wie protesteert moet er op rekenen met alle mogelijke terbeschikking staande middeelen te worden bestreden. De dreiging van politieke processen, gevangenisstraffen en maatschappelijke smaad zal dan een onlosmakelijk deel van ons politiek handelen worden; angst bij verzet tegen de overheid zal ieder; een verlammen.

De grootschalige ontruimingen in Hamburg, de omvangrijke huiszoekingen in Düsseldorf en Duisburg, het politieoptreden in München geven aan hoe gemakkelijk je tot het terroristiese milieu wordt bestempeld en je daarbij voor de jacht wordt vrijgegeven.

Waar wij zijn en wat we willen

De linkse boekhandels en informatiecentra hebben o.a. de taak om politieke informatie te verspreiden. En daarmee nemen ze deel aan de discussies binnen de beweging. Deze functie is diametraal tegenovergesteld aan het belang van de overheid om juist dit soort informatie te onderdrukken.

We zijn nu dus gedwongen onder deze dreiging onze taak waar te nemen, gekriminaliseerd te worden en verdere gevolgen op ons te nemen.

Of we moeten beginnen te censureren waar anders de politie in actie zou kunnen komen

Wij zijn echter van mening dat alle informatie die van belang is voor de discussies binnen de maatschappelijke bewegingen, openbaar moet zijn. Heel belangrijk daarbij is, dat iedere vorm van verzet gedocumenteerd kan worden. Wij willen niet met een censuurschaar in onze hoofden zelf beslissen, welke informatie in welke vorm door ons mag worden verspreid.

Het is ons goed recht, dat wij over bepaalde politieke uitspraken onze eigen mening er op na houden. Maar die willen we ons niet door de overheid laten voorschrijven. Wij sympathiseren niet automatisch met iedere politieke publikatie, die door ons wordt verspreid, maar wij distantieren ons ook niet daarvan op bevel van de politie en staatsveiligheidsagenten.

De inbeslagname van Radikal is allerminst een uitzondering, want we hebben in het afgelopen jaar ook al met een inbeslagname van 'Freiraum' uit München en 'Blättele' uit Stuttgart en kort geleden nog 'RadiAktiv'. Wij zien deze acties van de overheid als herhaalde poging om discussies over geweld en verzet de kop in te drukken en te verhinderen. Maar wij laten ons niet voorschrijven, welke boeken en tijdschriften in dit land worden geschreven, gedrukt, uitgegeven en verspreid en welke niet mogen uitkomen!

Amsterdam, 11-12-'86

Beste mensen,

De winter staat weer voor de onderkomens in Woensdrecht. Voor de zoveelste keer heeft de politie in vredesaktiekampjes ontruimd en de spullen van de bewoners in beslag genomen.

Onmiddellijk Woensdrecht gebeld: 7t Witte Huis, 01646-5183 en van de mensen daar hoorde ik, dat ze heel blij zouden zijn met wat materiaal en (winter)spullen, ook houdbare etenswaren waren welkom.

Een paar mensen hier in Amsterdam willen nu met een vrachtauto of bus naar Woensdrecht om de nodige spullen te brengen. Dat willen we als volgt doen:

1. Via de radio en/of andere media bekendheid geven aan dit plan.
2. een paar verzameladressen

zien te vinden, waar mensen spullen naar toe kunnen brengen.

3. een vrachtauto|bus huren en dan met alle spullen en hout naar Woensdrecht vertrekken, eventueel via Utrecht, Den Haag, Rotterdam, Breda en Bergen op Zoom (bijvoorbeeld

Voor dit plan zijn nodig:

- verzameladressen in de verschillende plaatsen en mensen die dit willen organiseren in die plaats
- geld, om de vrachtauto|bus en de nodige brandstof te kunnen betalen (chauffeurs zijn er al)
- nog meer goeie ideeën, die op korte termijn uitvoerbaar zijn

Kun jij|kunnen jullie ons hierbij helpen, laat het dan even weten aan:

Gerard, de Wittenstraat 52
1052 AX Amsterdam
020-829414

benodigde spullen

- dakens
- slaapzakken
- warme en Regen kleding
- sokken
- olielampen
- zaklampen
- dik landbouwplastic
- koffie en thee
- houdbare etenswaren
- gereedschap
- jerrycans
- pallets en ander hout
- grote pannen (geschikt voor houtvuur)
- tape en touw
- typmachine en dokaspullen

Wil je geld storten, dan kan dat natuurlijk ook op giro 3332968 t.n.v. vredesaktiekampen, Woensdrecht.

Wil je naar Woensdrecht:
Kontaktadres: 't Witte Huis
Dorpsstraat 11
01646-5183

Nooit meer Tsjernobyl: Borssele dicht 24, 25 en 26 april 1987

Een samenwerkingsverband van anti-kernenergie groepen organiseert onder de naam; "Nooit meer Tsjernobyl, Borssele dicht!", een aktiedriedaagse bij de kerncentrale in het Zeeuwse Borssele. Dit zal gaan plaatsvinden op vrijdag 24, zaterdag 25 en zondag 26 april '87.

Er wordt al sinds enige maanden hard gewerkt aan de invulling van de actie-driedaagse.

In brede lagen van de anti-kernenergie beweging (AKB) werd het niet massaal reageren op de ramp in Tsjernobyl als een gemis ervaren. Mede daarom is vrij snel daarna al het initiatief genomen voor een massale actie een jaar na Tsjernobyl.

Om zoveel mogelijk mensen bij de actie te betrekken is gekozen voor een opzet met verschillende actie-vormen. Ook vinden we het belangrijk dat uit de actie een, zowel kwalitatieve als kwantitatieve, verbreding van de anti-kernenergie strijd voortkomt. Daarom zijn we gekomen tot een actie die langer als 1 dag (mid-dag) duurt zodat er mogelijkheden geschapen worden voor verdieping van de anti-kernenergie-strijd. Toch moet ook duidelijk onze ernst, onze vastberadenheid ten aanzien van de anti-kernenergie strijd naar voren komen. Tevens moet er een mogelijkheid

zijn, waarop iedereen zijn|haar ongerustheid over kernenergie zichtbaar kan maken.

Vanuit deze motivatie is de actie als volgt ingevuld: Op vrijdag de 24ste, wordt 's middags begonnen met de opbouw van het tentenkamp. 's Avonds is er dan een cultureel programma. Zaterdag wordt om 10 uur begonnen met het blokkeren van de toegangspoorten van de kerncentrale. Het wordt een geweldloze blokkade van 28 uur. De poorten zullen regionaal verdeeld worden, en we zullen met 3 of 4 blokkadeploegen werken. De blokkade duurt tot zondagmiddag 2 uur. Daarvoor start om 12 uur een demonstratie van uit het plaatsje Borssele naar de centrale, waar de blokkadeploegen worden opgehaald.

Van daaruit gaat men naar het tentenkamp, waar een grote manifestatie zal plaatsvinden. Naast een aantal spreker|sters en muziek zal er op de manifestatie ook een informatie-markt zijn, van allerlei groepen die met energie, wapening, voedsel ect. bezig zijn. Tijdens de hele actie-driedaagse zullen de verschillende anti-kernenergie groepen met informatie materiaal aanwezig zijn. Op deze manier hopen we veel

nieuwe mensen te bereiken die zich (kunnen) organiseren in al bestaande groepen.

Bij de actie hebben zich tot nu toe aangesloten: Basisgroepen tegen Kerngeweld en Militarisme, BONK, Strahalm, Tegengas, 50+ tegen Kerngeweld, PSP, Atoomvrijstaat. De verwachting is dat er meer zullen volgen.

Om de aktiedriedaagse 'nooit meer Tsjernobyl, Borssele dicht' een succes te laten worden is er veel geld nodig: 28'n 25.000 gulden. Daarom vragen we zo veel mogelijk mensen om bij te oever te maken op giro 2272206 t.n.v. Stichting Nooit meer Tsjernobyl, Arnhem. Meer mag natuurlijk ook!

Voor meer informatie:
Landelijk secretariaat
Sw. de Landastr. 73
6814 DB Arnhem
ma, di en vr.: 14.00-17.00u
085-514957.

Ongelukken sinds Tsjernobyl 26 april '86			
Douglas point	april	Sellafield	18 "
Taiwan	30 "	Pellindaba	5 augustus
Orissa	1 mei	Cattenom	25 "
Hamm	4 "	Tarragona	26 "
Sizewell	15 "	Sellafield	11 september
La Hague	21 "	Tihange	7 oktober
Doel	21 "	Hinkley Point	10 "
Sellafield	22 "	Paluel	6 november
Doel	23 "	Crisol River.	23 "
Mulheim	27 "	Sellafield	2 december
Pierrelatte	31 "	Genoa	4 "
Harrisburg	3 juni	Leibstadt	
Hunterston	14 "		

o NEN ighEid

in

SINDE DE ONTRUIMING VAN 7 GEKRAAKTE ETAGES IN DE OKEGHEMSTRAAT OP 23 OKTOBER 1986 ZITTEN ER NOG 3 MENSEN ONSCHULDIG VAST. ZIJ WORDEN GEVANGEN GEHOUDEN IN DE BIJLMERBAJES OP DE VERKLARING VAN TIMO, C.I.D.-NUMMER 337.

GESCHIEDENIS.

Een jaar geleden hebben wij zo'n 20 etages gekraakt in het blok Okeghemstraat, C. Crusemanstraat en Hendrik Jacobsstraat. De etages zijn eigendom van Woningbouwvereniging "Ons Huis". Sommige etages stonden langer dan een half jaar leeg. Zij wachtten op 'renovatie', die noodzakelijk was geworden doordat er jarenlang niets is gedaan aan achterstallig onderhoud. De renovatie zal nog lang op zich laten wachten: voor de Okeghemstraat bijv. tot einde 1987. Bij het kraken is eenmaal een bewaker van Securop en eenmaal een kraakwacht uit een woning gezet. In die tijd deed de woningbouwvereniging aangifte van huisvredebreuk. Volgens Ons Huis waren de woningen op het moment van de kraak wél in gebruik - ze waren nl bedoeld als "wisselwoningen"! Al eerder bleek ons het tegendeel: van etages die leegkwamen werd door Ons Huis zinloos sanitair, gas en elektra weggesloopt. Na de laatste 7 ontruimingen op 23 oktober 1986 zijn de woningen meteen volledig uitgesloopt en daarmee onbewoonbaar gemaakt. Hoezo wisselwoningen ??? Een aantal van de 7 woningen zal nog een jaar lang leegstaan - ontruimen voor leegstand! Bij eerdere gesprekken met Ons Huis is door ons gesteld dat de woningen verlaten zouden worden op het moment van de renovatie. Dit is in het verleden altijd gebeurd, ondanks de goede redenen die er zijn om dit niet te doen: de huren worden opgeschroefd door het lange achterwege blijven van achterstallig onderhoud. Voor de minima is dit onbetaalbaar geworden. Wij vinden dat iedereen even urgent is. Volgens Ons Huis moeten de woningen leeg, ongeacht de leegstand daarna. Toch verbaast het Ons Huis dat de Officier van Justitie al zo snel tot ontruiming had besloten. "De ontruimingen hadden kunnen wachten tot aan de renovatie, maar gedane zaken.....". Blabla. Hiermee kunnen we stellen dat het niet de woningbouwvereniging was die stond te springen om de ontruimingen van 23 oktober - één week na de smakelijke afgang van Van Thijn in Lausanne, waarvoor hij de Amsterdamse kraakbeweging verantwoordelijk stelde.

Gezien de wraaklust van Van Thijn, de NoOlympicsacties vanuit de Schinkelbuurt, akties rond de dood van Hans Kok 25 oktober '85 stellen wij Van Thijn verantwoordelijk.

DE ONTRUIMING-23 OKT.1986

De dag vóór de ontruiming kwam er in de loop van de middag een politieaankondiging binnen dat op zeer korte termijn 7 etages zouden worden ontruimd. De hele nacht van 22 op 23 oktober zijn de bewoners bezig geweest met verhuizen. Wij besloten om de etages te verdedigen. Dezelfde avond werd telefonies vooralarm gegeven en zijn een aantal mensen de verschillende kraakgroepen langsgegaan met uitleg over de situatie, verzamelpunt, het meenemen van "uitrusting" e.d. Er werd de volgende ochtend nog geprobeerd om de ontruiming tegen te houden door het aanspannen van een kort geding en door het bellen van de verantwoordelijken (Algemene Zaken, politie, justitie) en de Wijkraad. Men werd van het kastje naar de muur verwezen - geen wonder, de ontruiming was al begonnen! Om 9.45 uur stond de M.E. al in de straat. Op het verzamelpunt waren voornamelijk mensen uit de buurt, een aantal vrienden uit andere buurten en Timo en diens vriend Michel, die vlak voor de ontruiming binnenkwamen. Omdat iemand vroeger bij Timo had gewoond op Leidsegracht 12 werd er niet gevraagd wat hij kwam doen en stelde Timo zelf geen vragen over de zichtbare aanwezigheid van bivakmutsen, helmen, knuppels, verf etc. Vóórdat de smeris voor het pand kwam, hadden de mensen de keus om weg te gaan voor de deur werd gebarricadeerd. Bij aankomst van de smeris bleven een aantal mensen achter op de etage om alarm door te bellen. Timo en Michel bleven ook, de rest van de mensen ging naar het dak om de smeris voor het pand te verdrijven. Dit duurde niet lang, omdat de smeris traangas gebruikte. Met een bevel tot binnentreding-blanco meegegeven en ter plekke ingevuld viel de smeris de woning binnen en arresteerde 19 mensen. De bewoners hadden die nacht niet al hun spullen kunnen verhuizen. Wat er nog stond werd niet meegenomen of opgeslagen te worden, zoals gebruikelijk, maar vernield en in grote vuilnisauto's afgevoerd. Nog steeds zitten 3 mensen vast, zogenaamd ten behoeve van het onderzoek!!
C.I.D. nr.337.

In de woning was afgesproken, geen naam en verklaring te geven bij arrestatie. Iedereen, behalve Timo en Michel en twee toeristen, heeft zich daaraan gehouden. Bij de inval werd iedereen gearresteerd, afge-

voerd naar buro van leyenberglaan en onder "NN" weggestopt. Op dat moment begon het alarm pas in de stad door te dringen, magertjes vanwege het vroege tijdstip. De zelfde dag kwamen er vijf mensen vrij: twee toeristen na het afgeven van hun naam en verklaring dat ze in de zijkamer lagen te slapen, één iemand waarvan de inbewaringstelling was vergeten, één iemand die naam en verklaring had afgelegd (Michel) en een ander die alleen zijn naam (Timo) zei, zonder verklaring, na twee uur te hebben vast gezeten! De volgende dag wordt iedereen, op vijf na, vrij gelaten zonder hun naam of verklaring te hebben gegeven. Een aantal dagen later komen we via de advocaat te weten dat er een belastende verklaring tegen de 5 is afgelegd onder C.I.D. nr. 337. Door deze verklaring wordt hun voorarrest verlengd met tweemaal 6 dagen. de verslagenheid is groot. De C.I.D. verklaring berust op vele leugens, waarop mensen zouden kunnen hangen. En wie is godverdomme C.I.D. nr. 337, die mensen aan de politie verraad?? Na rekonstruktie komen er twee mensen in aanmerking: Timo en Michel. De volgende dag gaat er een aantal mensen naar Timo-twee mensen blijven buiten posten voor smeris. Timo liegt en kan zich niets meer herinneren als wij hem een rekonstruktie vragen. Hij zou vrij gekomen zijn op de verklaring dat hij niets te verklaren heeft en dat hij Bosman heet. (Tijdens het gesprek worden we waarschuwd dat er aan de overkant van de gracht twee stillen de huiskamer fotograferen - één stille wordt herkend). Zonder bekentenis van Timo verlaten we zijn hol; we waren gewaarschuwd. Andere mensen zijn tegelijkertijd bij Michel langs gegaan. Zijn verhaal komt overeen met dat van C.I.D. -337, zonder mensen op foto's aan te wijzen. Uit de gesprekken blijkt dat in plaats van meewerken, ze tegen werken, liegen en niets verklaren. Hun houding naar de mensen die op zoek zijn naar de waarheid rondom de verschillende verklaringen is die, die ze tegen over de politie hadden moeten hebben- ZWIJGEN. Dit zwijgen maakt ons duidelijk dat er veel meer is gebeurd en dat deze knakkers behoorlijk fout zitten. Iedereen is er van overtuigd, dat Timo C.I.D.-informant 337 is, ook de paraaf lijkt op zijn handschrift. Er zijn nog meer aanwijzingen, die we echter voor ons houden i.v.m. activiteiten van de smeris, verraders en andere idioten. Die zelfde avond "slaat Timo door" bij zijn medebewoners. De volgende dag horen we van zijn huisgenoten,

AMS TER d Am

dat Timo zijn C.I.D. nr. heeft bekend en dat hij met ons wil praten. Ook nu laat hij niets los over wat er is gebeurd op het politieburo. Dit was voor ons aanleiding om het onderzoek naar beide verraders te intensiveren. We hebben Timo de kans gegeven om zijn verklaring te rektificeren, in te trekken en een aanklacht tegen de smeris in te dienen wegens intimidatie en afpersing. Bij het verhoor door de rechter kommissaris blijft hij echter bij zijn C.I.D. verklaring met de woorden: "op uw vraag of mijn verklaring onder nummer onwaar is, of dat ik er spijt van heb, antwoord ik nu dat ik zei wat ik gedacht heb gezien te hebben". hierna is Timo er van door gegaan. Na twee maanden komen we te weten dat Timo bij de smeris eerst een verklaring onder eigen naam heeft afgelegd, vervolgens besloot om anoniem te blijven en toen zelf bij de smeris om bescherming heeft gevraagd.

Hierop kreeg hij een C.I.D. nr. en de nieuwe verklaring wordt uitgebreid met het aanwijzen van onschuldigen. De verklaring van Michel bij de politie sluit aan op die van Timo, alleen hoefde hij geen mensen aan te wijzen. Maar wie zegt dat dit niet is gebeurd? Uit zijn verklaring aan de smeris blijkt dat hij meer met de smeris heeft gepraat dan er op schrift staat. Bij de smeris begint de één (Timo) meteen te lullen en Michel zegt dat hij begon te "praten" op het moment dat er een kogel uit het tafeltje in zijn cel rolde. Wij hebben hem nog twee keer ondervraagd. Bij de eerste ondervraging bleef hij bij zijn oude leugens en was zelfs in staat om nieuwe te creëren. Er volgde een tweede verhoor door andere mensen. Zij droegen bivak mutsen om niet herkend te worden. Het doel van het tweede verhoor was om Michel uit zijn evenwicht te brengen door hem met al zijn leugens te konfrontereren. Ondanks een intensief driedubbel kruisverhoor moesten de mensen het opgeven: de verhoren werden stopgezet, omdat een "labiele" jongen als Michel nog de lef had om nieuwe leugens te vertellen en in ruil voor steeds meer informatie van ons kwam aanzetten met sprookjes en andere ongein. Na het verhoor moest men hem zelfs wegsturen, zo op zijn gemak voelde hij zich daar dat hij niet weg wilde. Alles wat gedaan werd en wordt om met feiten boven tafel te komen, is ondanks de hoeveelheid werk, toch te weinig om op tijd en adequaat op dit afschuwelijke verraad te reageren.

DE UITWERKING

Alsof het verraad op zichzelf nog niet genoeg was, gingen mensen in sommige buurten snel over tot het dekken van de verraders. Dit begon natuurlijk op Leidsegracht 12, waar C.I.D.-nummer 337 woonde. Het is zeer verontrustend en geeft ons allemaal te denken dat "men" zich meteen kan voorstellen als en dat iemand "doorslaat" (=verraad), maar niet wat het is om door zo'n "zielepoot" (hufter) nu al drie maanden voor noppes in de bak te zitten. En dat vrienden en vriendinnen van die arrestanten zich daar enorm kwaad over hebben gemaakt en dat nog steeds zijn. "Dekkers" oordelen niet op basis van gebeurtenissen, maar op basis van oppervlakkige moraal-filosofie over vormgeving en op basis van buurten en gebieden: FC Grachtengordel (waar Timo woonde) was in hun eer aangetast door de schinkelbuurters. Veel mensen die toch niets te doen hebben, zagen kans de vlaggen van hun buurt te laten wapperen en zich te stortten in een op z'n minst leuk en atraktief gevecht: tussen buurten onderling. Dat er na drie maanden nog steeds drie mensen vast zitten op verraad en leugens, maakt voor de "Robin Hoods van de kraakbeweging" niet veel uit. Voorlopig hebben deze mensen zonder scrupules werk zat om hun derderangs roddelblaadjes vol te schrijven - de grachtenkrant en de journalistiek niet veel betere bluf!

DE TIJDEN WAARIN VERRADERS ZORGVULDIG WORDEN GEDEKT DOOR HUN SYMPATHISANTEN ZIJN HELAAS EEN REALITEIT WAARAAN NIEMAND ZICH KAN ONTTREKKEN - VOORAL VOOR DIE AKTIEVOERDERS NIET DIE NOOIT VAN PLAN ZULLEN ZIJN OM TE STOPPEN. HET IS DE MOEITE WAARD OM VERREGAANDE MAATREGELEN TE NEMEN TEGEN VERRAAD, ALS WE ZIEN DAT DOOR DE HEERSENDE MENTALITEIT VAN - ZICH NOEMENDE - AKTIEVOERDERS JE MEER DAN DRIE MAANDEN VOOR NIETS KUNT VASTZITTEN.

HIERONDER VOLGT HET VERHAAL VAN MART, EEN VAN DE ARRESTANTEN VANUIT DE BIJLMEERBAJES.

01-01-'87

Ik zal proberen een beetje in het kort te schetsen wat er vooraf gebeurt is. Twee weken voor de ont-ruiming van de 7 etages hadden we via de slopers van de woningbouwvereniging vernomen dat er binnenkort ontruimd zou gaan worden. Wij waren hierover nogal verbaasd omdat er voor alle toen bekende bedreigde etages procedures liepen bij de Raad van State. Er is toen

onmiddellijk actie ondernomen om uit te zoeken hoe het zat. Er waren toen ook al rare dingen aan de gang zoals het kwijt(weg)raken van aangetekende brieven bij Algemene Zaken in het Stadhuis zodat bezwaarschriften ongegrond werden verklaard door Raad v. State. Maar na vele telefoontjes kwam eruit dat er niet ontruimd kon worden omdat de procedures nog liepen. Toen zijn een aantal mensen uit onze buurt naar Lausanne geweest en hebben veel pret gehad daar met de afgang van V. Zwijn. Ongeveer 5 dagen na terugkomst uit Zwitserland kregen we 's woensdagsmiddags ineens brieven ondertekend ene (hoofd)inspekteur Vos dat 7 etages binnen zeer korte termijn ontruimd moesten zijn. Voor zover 't nog kon justitie, politie, stadhuis bellen en een advocaat proberen te regelen voor een kort geding. Geen enkel instituut gaf gehoor (niet echt verbazingwekkend na alle stunts die ze al geprobeerd hadden) De volgende morgen (donderdag 23^e) weer geprobeerd te bellen maar verder dan een telefoniste kwam je niet. Toen hebben we alarm doorgebeld. Er verscheen een aantal politiebussen in de Okeghemstraat waar ook nog 2 etages werden ontruimd die de garantie van het GDH hadden dat ze nog een jaar konden blijven zitten omdat de renovatie voorlopig niet doorging. Dus deze etages staan nu leeg en zijn helemaal gesloopt door MEers. Een aantal mensen heeft toen verzet gepleegd vanaf het dak. Daarna werd extra ME opgeroepen die al klaar op het Stadionplein. Ik schat 2 peletons. Op een gegeven moment besluit de politie een inval te doen in een etage. Met blanco binnentredingsbevelen al wel onderkend door een hoge piet maar zonder precies adres ingevuld, trappen ze de benedendeur in en stormen de trap op. Bratra probeert de deur in te beuken wat mislukt daar deze met zware balken is gebarricadeerd. Ze proberen dan met kettingzaag en koevoet de deur en sponning geheel de muur uit te rossen. Binnen hebben we toen besloten niet onze namen te zeggen en de deur dan maar in godsnaam te openen. We wisten dat ze ons dan 4 dagen zouden vasthouden maar niet langer wegens gebrek aan enig bewijs. Op 't politieburo was de behandeling slecht. 's Nachts werd bij voorkeur elk uur de luikjes hard open en dicht gedaan en vroeg het aanwezige zwijn: "leef je nog? hum, wat zeg je?" "ja, ik leef nog". "Goh, wat jammer". En dat de hele nacht door. Verder nog veel meer kleine pestereitjes, zoals heel laat je matras te krijgen (rond 10-11 uur) en zeer vroeg op te halen. Niet kunnen wassen etc. Menno is later nog mishandeld en wordt nu door stillen beschuldigd van wederspanningheid. Marjan is door een parketwacht in haar oog getrapt nadat ze 12 dagen had gehad van de Rechter-commiss. De incidenten gaan ook door in de Bijlmerbajes, zelfs de advocaat krijgt problemen met bewakers, hulpverlening wordt geïntimideerd. Bezoek wordt geweigerd ondanks dat er toestemming is gegeven door ons.

Post komt zeer laat aan, een week na dato. Gefok met kranten die we niet krijgen. Poging tot kneuzen van vingers van Menno, waarna Menno en ik 5 dagen cellulair krijgen + 3 dagen voorwaardelijk. We zijn trouwens hiertegen in beroep maar de zaak is nog niet afgerond. Het loopt nu al 2 maanden, de bewaker in kwestie is "ziek". Tussendoor dan elke keer de raadkamer en één keer hoger beroep tegen 30 dagen. Maar van tevoren weet je al dat ze je de volle 106 dagen willen laten zitten, omdat er geen bewijs tegen ons is ondanks de verklaring van verrader 337. (✶)

Maar rechters zijn meer geïnteresseerd in mijn gescheurde jasje en/of hoe vaak ik het was, dan in mijn vrijheid. De Officier van Justitie en Procureur-Generaal komen met verdachtmakingen die niet hard te maken zijn en schermen met geschokte rechtsorde, de straf die we (ooit, eventueel) zouden moeten krijgen, meer dan 12 jaar, alleen om ons zo lang mogelijk vast te houden. De rechters wachten alleen op een goed excuus en geven toe zonder enige kennis van zaken. Misschien geven ze ons na 6 februari wel pro forma. Officieel mag je voorarrest niet langer duren dan 106 dagen maar in praktijk kunnen ze dat nog verlengen met 9 maanden omdat het onderzoek of wat voor reden dan ook, nog niet is afgerond. Maar niet getreurd, de steun van onze vriend(inn)en is groot, we houden het wel vol.

Het is wel duidelijk dat dit klote-systeem prachtige toneelstukken oplevert alleen zo jammer dat de acteurs allemaal derderangs zijn en de recensie ons niet bevalt. Want de hele papierrommel die je over je heen gestort krijgt moet het een officieel tintje geven. Maar dit rechtssysteem is zo corrupt als het maar kan zijn. Hierbinnen hoor je er meer van dan buiten. Ik snap niet dat mensen nog kunnen denken dat dit een beter te prefereren systeem is dan het communisties systeem. Want dat is wat je altijd hoort maar het maakt geen ene moer uit. Elk systeem dat mensen opsluit moet opgeblazen worden. Want dat is de enige taal die ze verstaan.

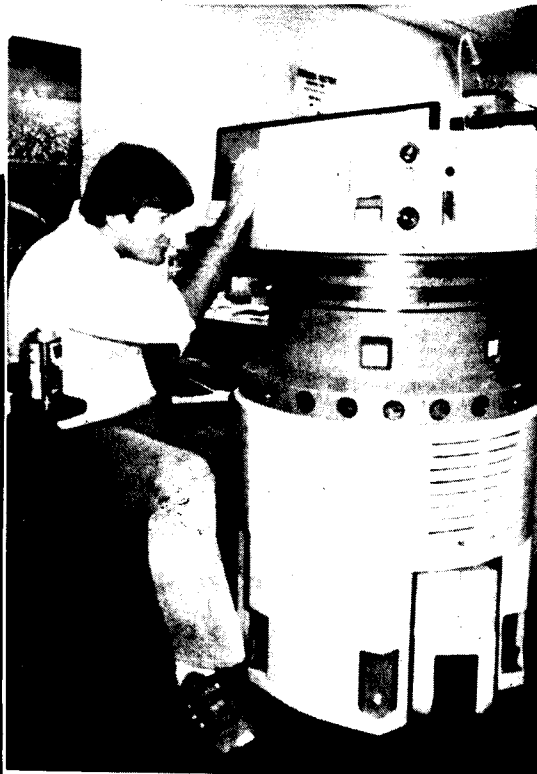
See you all outside
MART

✶: Slecht nieuws omtrent de arrestanten; ze worden niet begin februari vrijgelaten (106 dagen), maar gevangen gehouden tot halverwege maart (na het proces- 27 februari en de uitspraak- 2 weken erna) Beweegredenen hiervoor zouden de zgn. "feestdagen" zijn. Hiermee komt hun voorarrest op bijna 5 maanden.

NIEUWE ONTRUIMINGEN OP KOMST!!

Op 8 januari deed de rechter uitspraak van het kort geding die de bewoners van 6 etages aan de C. Krusemanstraat hadden aangespannen tegen de staat. Hoe kan het anders: het openbaar ministerie heeft besloten tot ontruiming over te gaan. Ook hier weer hetzelfde verhaal. WISSELWONINGEN - LEUGENS!!! Een belachelijk beleid dus. Ontruimen voor leegstand. Het is ons duidelijk waarom er ontruimd gaat worden: wij zijn bedreigend voor het distributiesysteem, louter en alleen gegeven het feit dat we er zijn. Kraken betekent dat de machthebbers hun ijzeren greep op de volkshuisvesting dreigen kwijt te raken. Want distributie is (als variant op de parlementaire democratie) een fantasties middel om de status quo van woningnood, hoge woonlasten en verpaupering te handhaven. Niet alleen op huisvredebreuk maar nu ook dmv. de leegstandswet (antikraakwet) kunnen alle gekraakte panden ontruimd worden. Naar argumenten wordt niet meer geluisterd: kraken is kraken en dus strafbaar. Natuurlijk zullen wij ons hier nooit bij neerleggen. We zullen ons best doen om steeds weer ons verhaal naar buiten te brengen. Wij hebben per slot van rekening de beste argumenten. Daarnaast zullen we op allerlei manieren acties blijven voeren, tegen de verantwoordelijken. Verklaar ons vogelvrij dan wij ook hen. Tenslotte zullen we - hoe kan het ook anders- door blijven gaanmet kraken en herkraken.

EN DE DIREKT-BETROKKENEN
EN DE STEUNGROEP ARRESTNO
DE SYMPATISANTEN

De robot als oppasser. Sentry I heet deze robot die kan optreden als bewaker. De robot wordt geproduceerd door Dennis Mobile Robotics Inc. in de Verenigde Staten. Het bedrijf heeft een contract gesloten om 600 van deze robots te verkopen aan gevangenis.

De drie vrienden die nog in de bajes zitten zijn:
NN2 - 4000293 - Het Schouw
Menno - 400294 - De Weg
Mart de Boer - 400298 - De Schans
Alledrie in de Bijlmerbajes
Wenckebachweg 48
1096AN Amsterdam

NN2 beschreef voor ons hoe het dagelijkse leven daar is:

17 december 1986

Hey hoi schinkeltjes

Sinds m'n overplaatsing heb ik een naam. Ze vonden dat ik er een moest hebben en nu ben ik Nico. "Ja maar, hoe noemden ze je in Demersluis dan?" "Nou gewoon, NN2." "Ah, dat kan niet. Je hebt toch wel een voornaam?" "Ja natuurlijk, alleen zeg ik die ook niet. Waarom kan ik in Demersluis wel NN2 heten en hier niet?" "Ik vind het belachelijk" klinkt het verontwaardigd. "Je bent geboren, hebt een vader en een moeder en dus een naam. Dan moet je die geven, waar slaat dat nou op?" "Ik ben blij dat je ook een mening hebt. Als je vindt dat ik een naam moet hebben, verzijn er dan maar een. Het maakt mij niet uit." "Goed, dan noemen we je Nico." Naast elke cel hangt een bordje met de naam van de gevangene en hij schrijft er met viltstift met grote letters Nico op. Vanaf dat moment noemen alle gevangenen en bewakers me met grote vanzelfsprekendheid bij m'n nieuwe naam en na een paar dagen was ik er voldoende aan gewend om erop te reageren zoals ik dat op mijn eigen naam doe. Echt wennen doet het niet. Vooral door de enkeling die ik wel aardig vind zou ik liever bij m'n echte naam genoemd worden, omdat ik geen Nico heet en ook geen NN2, maar dat is tenminste geen valse naam. Nou ja, belangrijk is het niet en over een maand moet ik waarschijnlijk weer aan m'n eigen naam wennen. (Alhoewel, zou het?) Omdat ik hier niet de hele dag stoned en of dronken rondloop is m'n geheugen een stuk beter dan normaal en kan ik me situaties en conversaties later weer vrijwel letterlijk voor de geest halen. Het lijkt me voor jullie wel grappig om er een paar op te schrijven en zo een beetje een idee te geven van hoe het hier toe gaat. Een bewaker maakt m'n celdeur open en steekt z'n hoofd naar binnen. "Nico, er is bezoek voor je." "Oh, mooi." Ik maak m'n zakken leeg, anders wordt alles weer in beslag genomen, loop naar de lift en stap in. Beneden, waar ze de liften van deze toren regelen, kunnen ze me via hun camera's en monitoren zien staan wachten en hebben ze gezorgd dat die lift daar staat, maar er gebeurt niets. Ik weet dus dat er weer een paar klootzakken zitten. Ik wacht tien seconden en druk op de knop "spreken". De deuren van de lift gaan dicht, meteen weer open en nogmaals dicht. Verder gebeurt er weer niets. Ik wacht dit keer vijf

seconden en druk weer op die knop.
"Ja" klinkt het.
"Er is bezoek voor me, ik moet naar beneden."
"Wat zeg je?"
"Ik moet naar beneden."
"Wat? Ik versta je niet."
"Ik moet naar beneden" zeg ik met hetzelfde volume. Dit keer blijken ze het wel te horen, want de lift gaat eindelijk naar beneden.
In de schuifla van het loket (zoals bij postkantoor of bank) ligt m'n pasje al klaar. Ik kijk naar die twee gasten achter het glas. Inderdaad, twee snorren en twee kortgeknipte kwaai koppen. Zonder m'n ergernis te laten merken kijk ik ze allebei even aan, pak m'n pasje en loop rustig naar de volgende hindernis: de deur die deze toren afsluit van de centrale gang, waarop alle torens, sport-, kerk- en recreatiezalen uitkomen. Als er iemand van goede wil achter de knoppen zit, ontgrendelen ze de deur zonder dat je daarvoor eerst hoeft te bellen, dat zit er dit keer natuurlijk niet in.
Zo waar, na één keer bellen klinkt de doordringende zoemtoon en snel trek ik de deur open en stap de hoofgang in. Op weg naar de centrale balie, helemaal aan het begin. Dit is de balie waar Menno mishandeld is en daarvoor zes dagen celarrest kreeg. Ik moet hier m'n pasje even inleveren; dan kijken ze of ik op hun bezoekl ijsten sta en schrijven ze de tijd van m'n aankomst op. Twee bewakers hangen tegen de muur en het valt me op dat ze geen commentaar op m'n schoenen, kapsel of gescheurde broek en T-shirt hebben. Da's óók de eerste keer. De schuifla staat maar voor een kwart open en ik leg m'n pasje erin. Knal!! Met een rotklap rukt die hufter achter het glas de la naar zich toe. Het pasje vliegt er aan de andere kant bijna uit, maar m'n vingers zijn gespaard. Ik had z'n kop en z'n hand aan het handvat gezien en was daardoor genoeg gewaarschuwd. Achter me hoor ik de twee bewakers "shit, jammer" en "jazeker... bijna" tegen elkaar zeggen.
Ik draai m'n hoofd om maar ze kijken stug allebei de lege gang in en blijven dat doen zolang ik ze probeer aan te kijken.
De loketbeambte is klaar met z'n registratie en schuift de la naar me toe. Ik wacht tot ie z'n hand van het handvat heeft gehaald, pak vlug m'n pasje en loop naar de volgende deur. Deze maal hoef ik zelfs niet eens te bellen. Die klootzak toont zichzelf hier zeker mee dat een zg "sportief verliezer" is.
Een gangetje leidt naar de laatste tussenhalte op weg naar het bezoek. Hier wordt mijn aanwezigheid nogmaals gecontroleerd met die van m'n "naam" op een lijst. Het klopt en is, tot nu toe, de eerste waar ik normaal wordt behandeld en zonder problemen eindelijk naar het bezoekszaaltje door kan lopen.
Bij het passeren van de zaaltjes van de verschillende torens kijk ik naar binnen, van plan om te stoppen bij het eerste wat nog niet vol is

om te vragen of ik daar moet zijn, want er hangen geen bordjes en ik weet niet welke van het Schouw is. Alleen, zo eenvoudig is dat niet. Al snel ben ik bij het laatste, eveneens volle, zaaltje. Ik stap naar binnen en vraag: "moet ik hier zijn?"
"Nou uhh... nee, dat lijkt me niet." Op de lijst die op het buro ligt, zie ik dat dit het zaaltje van Demersluis is en zeg: "Ik zit in het Schouw."
Deze bewaker weet oprecht van toeten noch blazen. Hij staat behulpzaam op en tuurt met een duistere blik de gang af. Heb ik dan toch iets over het hoofd gezien?
"Nou uhh, ik weet het niet" klinkt het.
Terwijl ik alweer terugloop bedank ik hem en kom bij het op een na laatste zaaltje. Het goeie, want nu ik wat rustiger kijk herken ik twee gasten uit mijn paviljoen. Normaal gesproken vinden hier drie bezoekers tegelijkertijd plaats, maar omdat iedereen ivm fuckin' kerstmis een extra bezoek toegewezen heeft gekregen moeten het er nu vijf zijn en is het propfen. Zonder daar over na te denken besluit ik niet bij één van m'n twee paviljoengenoten te gaan zitten en kies van de overgebleven twee mogelijkheden die bij de mensen die me het sympathiekst lijken en waar bovendien nog de meeste ruimte is.
Dan komen Roel, Pieter en Jacob binnen terwijl de toezichthouder en iemand anders nog met een extra bankje komen aansjouwen. Ik had al gezegd er niets op tegen te hebben om op de grond te zitten, maar dat kan natuurlijk niet.
Wel, over het bezoek kan het bezoek zelf jullie vertellen. Ze hadden twee voorgedraaide jointjes meegenomen. Kristus wat knalt dat erin als je zolang niets gerookt hebt. Dat hoeft voor mij niet meer, ik was zo stoned dat ik helemaal geen zin meer had om te lullen, terwijl dat ergens toch de bedoeling van het bezoek is. Het tweede jointje heb ik dan ook maar niet opgerookt. Bovendien vond ik het niet zo geslaagd om op anderhalve

meter afstand van de bewaker te zitten en, ik weet niet of het jullie ook opviel, dat er de helft van de tijd nog eens zo'n eikel in de deuropening stond toe te kijken en mee te luisteren.
Dat is een van de dingen die het ergste vind hier. Je moet altijd op je woorden letten. Als je belt wordt dat afgeluisterd, als je schrijft wordt dat eerst gelezen en overal zitten van die microfoons/speakers, alleen niet in de kast met schoonmaakrotzooi en in de doucheruimte. Niet dat ik nou zoveel te melden heb wat ze niet mogen horen maar het gaat toch beklappend werken als je nooit eens vrijuit kan praten of schrijven. Vandaag de gemeenteraadsdebatten over Hans Kok. Wat een schaamteloze, misselijkmakende vertoning is het toch allemaal weer. Echt om van te kotsen. Iedereen met ook maar het kleinste beetje hersens in z'n kop kon van tevoren weer precies aan zien komen hoe dit zou verlopen. Het hele schouwspel werd weer opgevoerd. Hoe kunnen ze dat, hoe houden ze het vol?
Jarenlang elke keer maar weer net doen of er serieus over dingen gesproken wordt en de schijn ophouden dat standpunten pas nav een serieuze afweging van argumenten in debatten worden ingenomen, terwijl de uitkomst al van te voren vaststaat?? Wie het weet mag het zeggen. Tweede Kamer, gemeenteraad, het maakt niet uit. Bah, wat een weerzinwekkend stelletje huichelaars.
Ze praten, praten en ze praten nog eens. Ik heb er geen woorden meer voor
Het is nu alweer donderdag en eigenlijk wou ik nog meer schrijven maar ik doe dit alvast op de post, anders komt het er weer niet van. Dat zou niet de eerste keer zijn. Welke tapes ik wil proberen te bestellen weet ik nog niet, nog effe denken, het probleem is dat er op de meeste lp's maar een of twee goeie nummers staan. Als ik postzegels ontvang zal ik ook maar een briefje aan Joop Seegers sturen. Ik ben benieuwd of ie d'r zin in heeft. Tot ziens, wordt vervolgd.

sha la la la
ra la la la la
h h h

MARTE
NY2
S

DE AANNEMERS

de banden met Woensdrecht

In de vorige Zwarte (nr.69) hebben we de stedenbouwkundige achtergrond en de psychologie van Duivesteijn besproken. In dit artikel willen we ingaan op het aannemersaspect van de stadhuisplannen van ons linkse kollege.

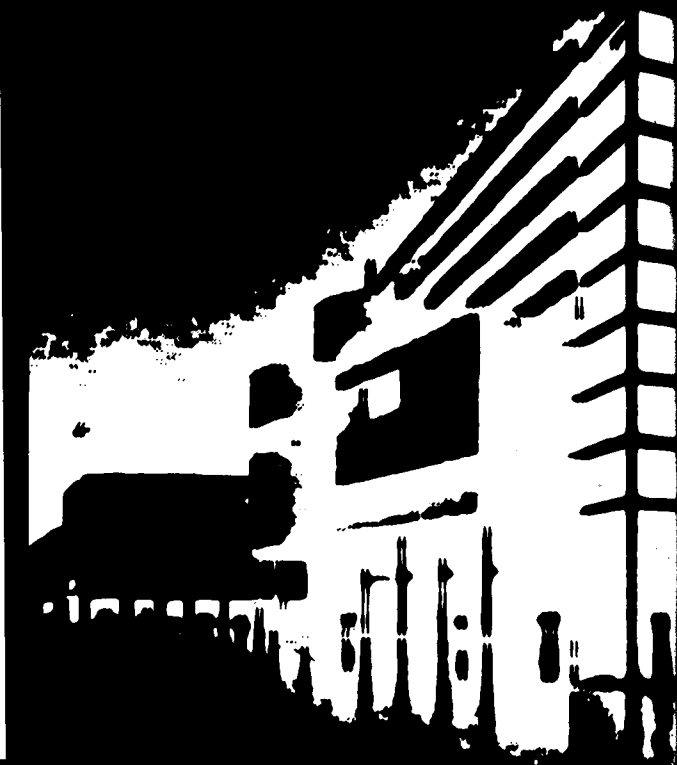
Op 22 september 1986 neemt de gemeenteraad een motie aan op voorstel van PvdA, D'66 en Links Den Haag over het werken met aannemers die in Woensdrecht bouwen. Behoudender dan de gemeente Arnhem, want men roept in de motie alleen maar op om bedrijven te vragen niet aan Woensdrecht mee te werken.

Nog geen maand later nodigt Adri Duivesteijn een aantal architecten uit om een ontwerp te maken voor een nieuw stadhuis en ja hoor een aantal van deze architecten worden gefinancierd door aannemers die wel in Woensdrecht werken, en dat niet alleen, ze zijn betrokken bij het bouwen van kerncentrales en er zijn belangen in Zuid-Afrika.

Let wel in juni vorig jaar nam Den Haag, wederom van de schijnheilen van PvdA, D'66 en Links Den Haag een motie aan, waarin Den Haag werd uitgeroepen tot anti-apartheidsstad.

Schone woorden, maar in de praktijk gelul. Er zal ook wel opgelucht adem gehaald zijn toen de Kroon vorige week het besluit van de Gemeente Arnhem, om niet te werken met Woensdrecht-aannemers, vernietigde.

Hieronder volgen de gegevens over de belangen en betrokkenheden van Bredero NV, de Ballast Nedam Groep en de HBG NV. Met dank aan de speurgroep Woensdrecht.

VERENIGDE BEDRIJVEN BREDERO

Hoofdkantoor: Kromme Nieuwe
Gracht 66
3512 HL Utrecht
030- 335633

Huisbankier: ABN

Raad van Bestuur m.i.v. 15-01-87

Ir. F.E. Mathijssen Gerst (voorz.)
J.H. Vermeulen ra
Ing. P. de Bruijn

Raad van Commissarissen:

A.G. van den Bos (president,
heeft nog 11 andere commissaria-
ten)

Mr. A. Spruit (vice-president)

Ir. W.A. de Jong

J. Lanser (oud voorzitter CNV,
heeft nog 5 andere commissaria-
ten)

Drs. G. van Schaik (vice-voorz.
raad van bestuur Heineken en nog
5 andere commissariaten)

De Verenigde bedrijven Bredero is betrokken bij Woensdrecht via haar 100% dochter **Kemper Beton**. (Ledeboerstr. 40, Tilburg, tel.: 013- 676900) Dit bedrijf valt onder de divisie fabricage van Bredero. Het bedrijf is gespecialiseerd in het vervaardigen van geprefabiceerde betonelementen.

Kemper Beton is gesigaleerd op 19-09-86 tijdens de blokkade.

BREDERO

Het bouwbedrijf Bredero heeft van het ministerie van Defensie de opdracht gekregen voor de bouw van de Nieuwe Luitenant Generaal Knoop Kazerne te Utrecht. Er is 33 miljoen met dit uit 13 bouwlagen tellende kompleks gemoeid. In januari '87 wordt met de bouw begonnen en deze zal ongeveer 2½ jaar duren.

KERNENERGIE

De Verenigde Bedrijven Bredero hebben een lange staat van dienst als het gaat om hun betrokkenheid bij kernenergie.

Bredero heeft een belang van 32% in Comprimo BV, een ingenieursburo dat zich bezig houdt met kernenergie. Daarnaast heeft Bredero een belang van 33,3% in NUCON Engineering & Contracting BV ook al zo'n bedrijf dat haar sporen verdiend heeft in de kernenergie-business.

En via Comprimo deed Bredero ook nog mee aan Neratoom BV. De Klub waar de afgelopen jaren de Atoomblobby in samengebald was.

Neratoom werd opgericht om de bouwopdracht voor Borssele binnen te slepen, maar toen die naar

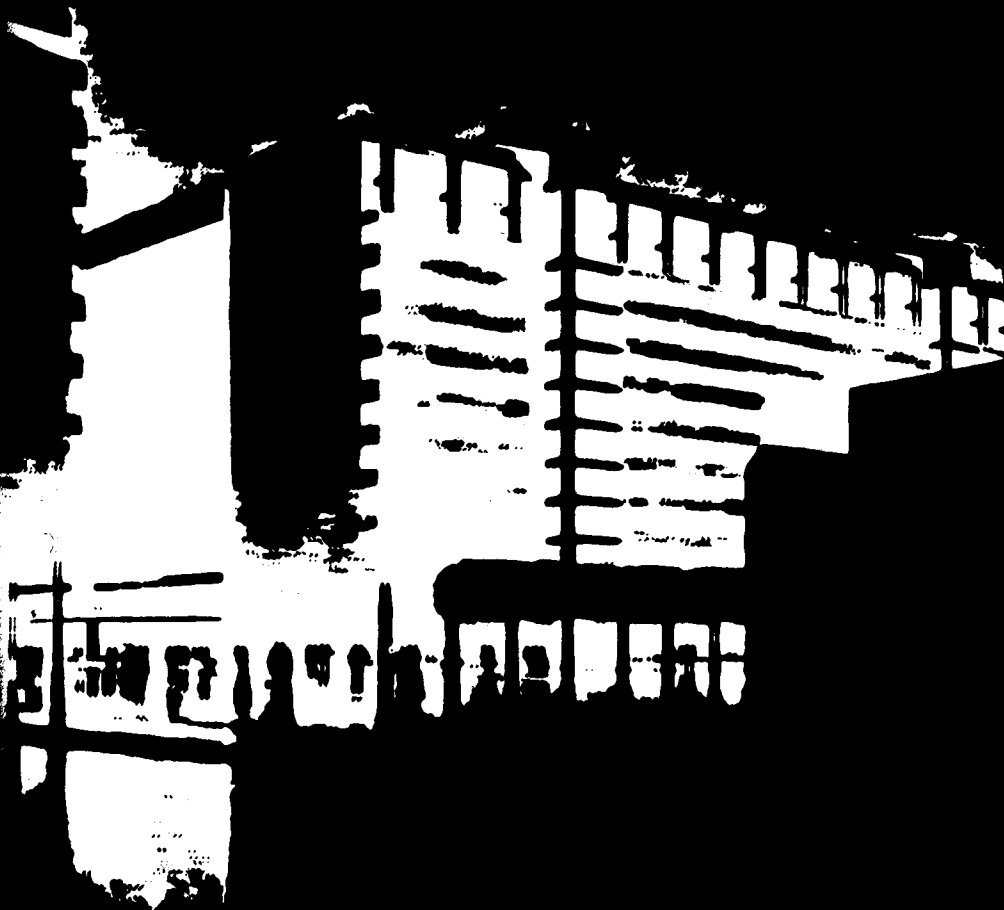
KWU ging, ging Neratoom zich richten op ultracentrifuge en kweekreactoren. Belangrijke delen van de bouw van Almelo, Kalkar en de Franse Super-Phenix zijn door Neratoom verricht.

Comprimo BV was betrokken bij ontwerp en installatie van kerncentrales in o.a. België, Engeland en Saoedi-Arabië.

Via NUCON hield men zich bezig met kerncentrales in Taiwan en Zwitserland. In 1985 werd er in Zwitserland nog een kerncentrale opgeleverd.

De zogenaamde beschermende koepel van de kerncentrale in Borssele is gebouwd door Bredero. En Bredero vindt dat er doorgestaan moet worden met bouw van kerncentrales in Nederland. Op 29 april '86 zei de voorzitter van de Raad van Bestuur Feddes: " De voortgang van de Nederlandse kernenergieplannen mag niet worden vertraagd, nu de gevolgen van de ergst denkbare ramp zichtbaar worden (Tsjernobyl). De scenario's die voor Nederland zijn ontwikkeld, moet je niet aanpassen omdat het ergens anders fout is gegaan. Laat ik het zo zeggen: omdat iemand in een auto zonder rem gaat rijden, moet je niet alle auto's gaan verbieden."

drecht, Zuid-Afrika en de kernenergieobby

BALLAST-NEDAM

Volgens Feddes is een ongeluk als in Rusland, gezien de Nederlandse veiligheidseisen ondenkbaar. Intussen weten wij dat het Internationaal Atoomgenootschap een vernietigend rapport geschreven heeft over de veiligheid van Borssele. Na het bijzonder slechte jaar voor Bredero verdwijnt Feddes van het toneel.

Of de nieuwe voorzitter van de RvB er anders over denkt mag twijfelachtig heten. De heer Mathijssen Gerst is afkomstig van de Hoogovens. Een bedrijf dat ook deel uitmaakt van de Industriële Raad voor Energie- en Milieutechnologie (IREM), evenals Bredero. Hoogovens heeft ook een belang in NUCON (bron: Who owns Whom 86)

En natuurlijk in het IREM-rapport gemaakt door het Zwitserse ingenieursburo "Elektrowatt" wordt de Verenigde Bedrijven Bredero genoemd als mogelijke kandidaat voor de bouw van nieuwe kerncentrales in Nederland.

Tot voor kort was NERATOOM BV gevestigd in Den Haag, sinds juni 1986 is het bedrijf verhuisd naar Amsterdam.

Hoofdkantoor: Laan van Kronenburg 2
Amstelveen
020-5459111

Huisbankier: AMRO-bank A'dam

Raad van Bestuur:

A. Glimmerveen (sinds juni 86) voorzitter
Ir. B. Schermer
Ir. H. de Vries
F.A.M. de Vilder (voorzitter AVBB)

Raad van Commissarissen:

Drs. J.A. Bakker (voorz.) nog 3 commissariaten
Dr. J.E. Andriessen (voorz. RvB Van Leer) nog 2 commissariaten
Drs. Th. Coppes nog 5 comm.
Mr. R.D. Kramer
Prof. Ir. D. Vandepitte
Ir. Ph. J.W.A. Diderich (1975-1982 Vrz. RvB Ballast Nedam) andere commissariaten:
Houthandel G.Wijma & zonen
Lid Raad van Advies AMRO
Lid Commissie van Advies en Pensioenverzekering Mij DSM
Delta Kabel BV
Geveke Technische Handel NV
P.A. van de Raadt Samenwerkende Bedrijven NV

WOENS DRECHT

Ballast-Nedam is betrokken bij de bouw van de vliegbasis Woensdrecht via haar 100% dochter WACO-LIESBOSCH BETON BV.

hoofdkantoor: De Liesbosch 2
Nieuwegein
nevenvestiging die levert:
Lelyweg 23
Bergen op Zoom
01640-36150

Dit bedrijf leverde prefab-betononderdelen via Van Dorst. Door volgen vastgesteld.

ACHTERGROND mbt BALLAST-NEDAM

In het blad Bouwbelangen van 1 november 1985 werpt AVBB-voorzitter F.A.M. de Vilder zich op als warm pleitbezorger voor het bouwen aan Woensdrecht.

Volgens De Vilder dient: "Als het kabinet vandaag "JA" zegt, moet de bouw aan de slag kunnen gaan." Na het overheidsbesluit dienen we over te gaan tot de orde van de dag en zo'n belangrijk werk dient dan gemaakt te worden. Ook blijkt hij zich ernstig ongerust te maken over de grote werkloosheid en bij dit werk kunnen niet alleen grote bedrijven aan de slag gaan.

Ook bedrijven met een geringere produktiekapaciteit krijgen een kans, als ze aan de gestelde voorwaarden voldoen, om mee te dingen. De zorgen van De Vilder zijn nogal in tegenstelling met de afgelopen maanden (vanaf voorjaar 86) duidelijk geworden gang van zaken bij Ballast-Nedam. Een grote groep werknemer/sters vliegt de laan uit. Naast het uitblijven van orders is vooral een slecht management hiervan de oorzaak, aldus een onderzoeksrapport van onderzoeksburo Arthur D. Little.

Dezelfde De Vilder is directeur van de divisie Ballast Nedam Manufacturing & Trading BV, van welke divisie WACO-Liesbosch Beton een onderdeel is. Het geeft in ieder geval een nog bitterder smaak aan de pleidooien voor de kruisrakettenbasisbouw van deze heer.

De Ballast-Nedam Groep NV is in handen van de Wedge-Company. De aandelen zijn in bezit van MINEFA-Holding (99,5%), welke op haar beurt weer staat voor de Libanese zakenman Farès.

In Saoedi-Arabië heeft deze onderneming de afgelopen tien jaar vele miljardenorders verworven, de zgn. megaprojects. Komplete steden, een brug-dam verbinding tussen Saoedi-Arabië en Bahrein. Maar wat belangrijker is, het bedrijf heeft ook

HOLLANDSE BETONGROEP

gewerkt aan een enorme militaire infrastructuur, wegen, vliegvelden, dorpen, etc. In 1977 een order van 4,7 miljard voor nederzettingen, in wezen gaat het hierom luchtmachtdorpen rond vliegvelden. In 1983 een order van 4,2 miljard voor een met veel geheimzinnigheid omgeven opdracht voor "werken aan vliegvelden".

Dit project genaamd "Airfield Facilities" moet in 1988 worden opgeleverd. Dat aan deze opdracht een militaristies luchtje zit is welhaast zeker.

Via Ballast-Nedam helpt Nederland Saoedi-Arabië aan een militair potentieel dat gericht is tegen de veronderstelde bedreiging van Khomeiny's Iran, maar ook van Nederlands officiële vriend Israël.

In het rapport van het Zwitsers ingenieursburo "Elektrowatt" wordt Ballast-Nedam genoemd als een van de potentiële gegadigden voor een gedeelte van het civiele werk aan de eventueel nieuw te bouwen kerncentrales in Nederland. Dit rapport kwam tot stand in opdracht van de Industriële Raad voor Energie en Milieutechnologie.

In deze raad ontmoet de gehele Nederlandse Atoomlobby elkaar. Het is een klub die warm voorstander is van kernenergie.

Van Ballast-Nedam is bekend dat zij in samenwerking met Nederhorst (toen nog niet van de HBG) in '71 een ertshaven aangelegd hebben in Zuid-Afrika. Verdere gegevens ontbreken bij de Speurgroep.

Voorzover bekend is de 100% dochter "Grootels Bouwmaatschappij BV, uit Eindhoven" namens Ballast-Nedam vooral actief op de woningbouwmarkt.

Opmerkelijk is dat Ballast-Nedam veel werken verricht in combinatie met andere bedrijven. In het Haagse wordt melding gemaakt van (jaarverslag 1985) :

Combinatie Nehuco 50% deelnem.
Combinatie "Het oude Hof" 65% deelneming.

Hoofdkantoor: Generaal Spoorln 489
Postbus 81
Rijswijk
070-153911

Huisbankiers: AMRO/Pierson/ABN

Raad van Bestuur:

Ir. J.J. Endtz (president)
Ir. W. Hofman (niv 1-8-86)
Ir. C. van de Kerk
G.J. van Leeuwen
Ir. N. de Ronde Bresser

Raad van Commissarissen:

Ir. M.Bijl (voorz.) nog 4 commiss.
Mr. H.B. van Liemt (vice-voorz.)
-vrz. RvB DSM
-lid RvC ABN
-lid RvC Douwe Egberts
en nog 3 commiss.

Drs. J.P.Erbé
Prof. Drs. A.A. Kampfraath
Ir. C. Molenaar
Drs.W.de Vrijer
Drs. H.H.F. Wijfels -vrz RvB RABO
- lid RvC Bankgirocent.
-lid RvC NDM
- lid CDA
- adviseur CNV

NorbertSchmelzer (CDA) is adviseur van de HBG en commissaris bij nog een besmet bedrijf nl. de Verenigde Heymans Bedrijven. De aandelen zijn voor 5% in handen van Aegon en voor 7% van Nationale Nederlanden

HBG dochters/Deelnemingen in Den Haag

Metro Materieel en Transportmaatschappij BV
TEBODIN, Advies- en Constructieburo BV
Hollandse Bouwstoffenhandel Holbouw BV
Schildersbedrijf Zichtenburg BV 48%
Ned. Materieel Maatschappij voor Zeemijnbouw 50%

Rijswijk

HBM BV
HWB BV
TORKRET BV
DELTA Marine Consultants BV
Intervam BV
HWZ BV
HAM BV
COPON BV
Materieel Mij Nederhorst BV
Bouwmaatschappij Nederhorst BV
Interbeton BV
Nederhorst Grondtechniek BV
MABON BV
Maatschappij Voorbereiding Bouwprojecten BV
BOHAN Bouwgemeenschap
Gelders-Noord Brabants Bouwfonds
Aann. Mij AMAH BV

signaleringen in woensdrecht

De HBG NV is diverse malen gezien op Woensdrecht. Op 17/05/86 zijn er groen-oranje machines op het Kooiveld, de HBG-kleuren. Op 27/08/86 is Nederhorst BV uit Gouda er. Ook vastgelegd op film door de IKON.

Nederhorst BV
H.J. Nederhorststr. 1
Gouda
01820-10222

Op 5/05/86 verklaart Ir. Mik van de HBM-vestiging in Arnhem in verschillende interviews, dat de HBM in zal schrijven op onderhandse aanbestedingen voor Woensdrecht. Hij verklaart dat de Raad van Bestuur akkoord is. De Raad van Commissarissen is samengesteld uit leden van de Raad van Bestuur van de HBG.

HBG NV

De 100% dochter Interbeton heeft voor 20% deelgenomen in een consortium genaamd Morrison-Knudsen Saudi Arabia Consortium. Dit consortium had een opdracht verworven tegen een aannemingssom van 2,4 miljard gulden. Het ging hier om het projekt King Khalid Military City in Saoedi-Arabië. Ook het bedrijf van Lubbers was hierbij betrokken, Hollandia Kloos dus. Over deze opdracht wenst de HBG geen nadere info te verstrekken, want de opdracht behoort tot een door de opdrachtgever als strategies gekenmerkt projekt. De opdrachtgever was dus het ministerie van Defensie en Luchtvaart. Het eerder genoemde consortium richtte in Delft een kantoor in, waar de militaire stad werd ontworpen en de aanvoer naar Saoedi-Arabië georganiseerd. Onder strikte geheimhouding, maar zichtbaar voor wie er werkte werd ondergronds een complete militaire stad gebouwd met raketsiloos en bunkers. De bouw is gestart in 1978. De omstandigheden waaronder gewerkt diende te worden door de arbeiders en de levensomstandigheden waren zeer slecht. Het werkkamp kreeg de bijnaam Dachau en de lijfwacht van koning Khalid heette al snel Gestapo. Deze arbeidsomstandigheden waren bij Interbeton bekend. (Bron: De elite zwijgt, van Lex Runderkamp en Feike Salverda)

   Links Den Haag

MOTIE

De Gemeenteraad van 's-Gravenhage bijeen op 22 september 1986

Overweegt, dat zij zich verbonden heeft met de strijd tegen de kernbewapening door op 12 juli 1982 het raadsbesluit nemen om opslag, plaatsing en doorvoer van kernwapens op het Haagse grondgebied toe te staan.

Overweegt tevens, dat de regering op 1 november 1985 heeft besloten tot plaatsing van 43 kruisraketten op de basis Woensdrecht, nadat middels de grootste demonstraties van na de oorlog (in Amsterdam en Den Haag) en middels een volkspetitielonnement was komen vast te staan, dat een zeer groot deel van de Nederlandse bevolking tegen een dergelijk besluit is.

Spreekt uit, mede gezien het toenemende aantal initiatieven uit de stad voor de aktie "Doe niet mee aan woensdrecht" zich grote zorgen te maken over de in gang gezette voorbereidingen voor de bouw van een kruisrakettenbasis in Woensdrecht.

Roept daarom bedrijven op niet mee te werken aan de bouw van bovengenoemde basis

En verzoekt het College deze boodschap ter kennis te brengen van werkgemers- en werknemersorganisaties.

Jaap Hauman
Bink de Haan
Elderen van Herwaarden

Aangewomen
de raadsverspreiding
woensdag, 22 september 1986
de Secretaris

DE ZWARTE 20

DE WERKELIJKHEID VAN "HOLLANDS BOUW GLORIE"

Met de Hollandse betongroep betreden we de duistere wereld van de Nederlandse bouw. In eigen publicaties wil dit bedrijf ons doen geloven dat "ondernemingszin, durf en oog voor de toekomst en sociale bewogenheid met haar werknemers/sters" het bedrijf karakteriseren. Echter een speurtocht door verleden en heden van dit bedrijf levert een heel ander plaatje op. Een juistere karakterisering is "een gewetenloos en ongehoord winstbejag, door uitbuiting en onderdrukking malversatie en kollaboratie". De geschiedenis van de Hollandse Beton Groep (HBG) laat verder heel duidelijk zien dat men door vergaande internationalisering van bedrijven tracht te ontkomen aan medezeggenschap van de werknemers/sters. Door de vele overnames van bedrijven hebben de werknemers/sters binnen het HBG-concern aan den lijve ondervonden wat het sociale beleid inhoudt. Bij voortdurende reorganisaties en bedrijfssluitingen met als gevolg massale ontslagen. De vele ex-werknemers/sters van Nederhorst Bouw kunnen hier over meepreten.

De HBG is nederlands grootste bouwondernemer, werkzaam over de hele wereld. Onder haar vlag zijn meer dan 150 bedrijven bezig met utiliteitsbouw, woningbouw, metaalkonstrukties en installaties (o.a. kerncentrales), wegenbouw en natte waterbouw, opsporing van olie en gas. Vele overheidsopdrachten, waaronder nogal wat militaire, worden met behulp van het oranje-groene HBG materiaal uitgevoerd. Dat aan de vele stukjes "Hollands Glorie" (term van HBG) die deze internationale bouwer hier en in den vreemde uit mocht voeren, nogal wat smetten kleven moge duidelijk zijn. Een greep uit het met bloedgeld besmette verleden en heden van de Hollandse Beton Groep.

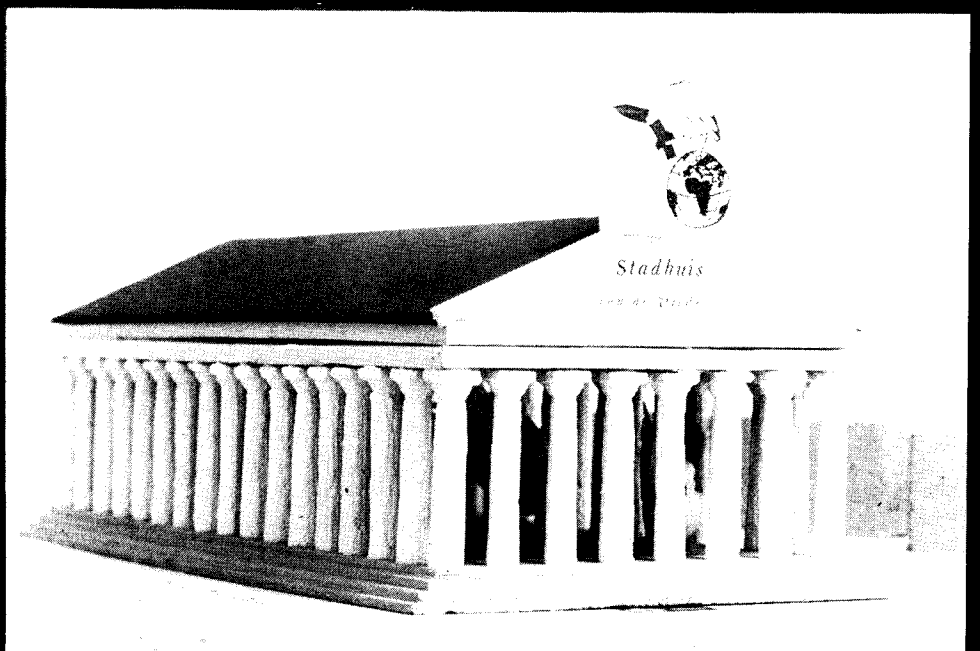
Tijdens de bezettingstijd door de Duitse fascisten hadden met name de grote en middelgrote bedrijven geen enkel probleem om met Hitler samen te werken aan het Rijk der Vernietiging. Eén van de enthousiast kollaborerende bedrijven destijds was de Hollandse Beton Maat-

schappij, een huidige werkmaatschappij van de HBG. In juni 1948 diende de grootste economische kollaboratiezaak uit de bezettingstijd. In deze zaak stond naast de gebroeders De Vilder, van de Amsterdamse Ballast Maatschappij, ook terecht L. Doedes uit Den Haag, die als directeur van de HBM aan het vliegveld Gilze-Rijen werk had laten verrichten. Volgens een bericht in het Algemeen Handelsblad in 1948 erkende Doedes in dat proces dat "het hem bekend was dat deze werkzaamheden werden verricht ten behoeve van vijandelijke oorlogsvoering". Wie zich werkelijk verdiept in de "zogenaamde zuivering van het kollaborerende bedrijfsleven" na 1945, valt van de ene verbazing in de andere. Vooral voor de grote bedrijven gold, dus ook voor HBM, dat de bruikbaarheid bij de wederopbouw en de industrialisatie van Nederland ná de oorlog bepalend was voor de zuiverheid in de oorlog. De HBG en haar werkmaatschappijen hebben hier dankbaar gebruik van gemaakt. In hun eigen geschiedschrijving roemen zij de belangrijke taak van de bijdrage aan de wederopbouw, het prijskaartje van de kollaboratie en bloed-

geld wordt hier niet bij vermeld. Dat de HBG ook nu nog dik geld wil verdienen aan de vernietiging, waar over leter meer, zal niemand verbazen.

Over de politieke en ethische normen van de HBG voor het verwerven van orders kan ook geen onduidelijkheid bestaan. "de hele wereld" wordt aan de Hollandse Aannemers Maatschappij (HAM), een werkmaatschappij van HBG, als werkterrein aangeboden. Dit om te vermijden dat er melding gemaakt moet worden van de werkzaamheden die de HAM in Zuid-Afrika heeft uitgevoerd of nog uitvoert. Al vanaf de jaren '70 wordt er door de verschillende groepen op aandringen bij de Raad van Bestuur van de HBG om zich terug te trekken van projecten welke dienen ter ondersteuning van het Apartheidsregime in Zuid-Afrika. De HBG reageerde steevast met hetzelfde antwoord;

" investeringen en werkzaamheden in Zuid-Afrika zijn niet in strijd met de ethische maatstaven van de HBG". Zelfs de geïnstitutionaliseerde rassenwetten waarop het Apartheidsregime gebouwd is, zijn voor dit bedrijf geen reden om af te zien van haar ongehoorde winstbejag. In 1977 had de HBG via verschillende werkmaatschappijen, de volgende dochterondernemingen in Zuid-Afrika:
-Holl. Aanneming Maatskappy Suid.West Afrika

Het ontwerp van het Haags Vredes Platform voor een nieuw stadhuis, tentoongesteld in het Haags Gemeentemuseum. Vrij naar het Parthenon, tempel der Griekse democratie. Maquette: schaal 1:100. foto Birgitta Maes.

-Holl. Aanneming Maatskappy Suid-Afrika, beide via HAM B.V.

-Hamsa Construction SA Ltd via de InterbetongroepBV.

-Zanen Contractors & Engineers

-P.C. Zanen SA Ltd., via Zanen Verstoep

-Tebodin (South Africa) Ltd., via Tebodin Advies en Constructie Bureau

In hoeverre deze dochter-maatschappijen nog steeds functioneren is onduidelijk. Zeker is dat de HBG nog een aantal minderheidsdeelnemers heeft in Zuid Afrika. Juist door de konstruktie van minderheidsdeelnemingen hoeft de HBG niet te rapporteren in het kader van de EG-code. De meest recente voorbeelden van de brokkenheid van de HBG bij het Apartheidsregime zijn de werkzaamheden die de HAM uitgevoerd heeft. De verlenging van een steenkolenpier in de haven van Richards Bay, de haven waaruit bijna alle steenkolenexport plaatsvindt. Op 27 december 1984 werd gemeld dat de HAM 113 voor de Zuidafrikaanse kust gezonken was. Dit baggervaartruig van de HAM werd onder meer gebruikt bij de bouw van het Ben Schoemandok in Zuid-Afrika.

En natuurlijk, de naam van de HBG duikt opnieuw op als één van de bedrijven die nauw betrokken is bij de bouw van kerncentrales. De HBG heeft zitting in de Industriële Raad voor Energie- en Milieutechnologie (IREM), een zeer belangrijk samenwerkingsverband van Nederlandse giganten, die pleiten voor de bouw van nieuwe kerncentrales in Nederland. In een rapport gemaakt voor de IREM, door het Zwitserse ingenieursbureau "Elektrowatt" worden de HBG en haar werkmaatschappij Hollandse Constructie Groep genoemd als belangrijkste kandidaten voor de bouw van nieuwe kerncentrales. De HBG heeft in het verleden al de gebouwen voor Borssele gebouwd. En ook voor het civielewerk (de gebouwen) van de nieuwe kerncentrales in Nederland is dit bedrijf één van de twee echt serieuze kandidaten.

De Hollandse Constructie Groep is gespecialiseerd in staalconstructies en heeft in het verleden tanks en filters geleverd voor Borssele, voor drie Duitse kerncentrales en voor een centrale in Iran. Uit alles blijkt dat de

HBG met haar werkmaatschappij HCG vooraan staat bij het binnenslepen van nieuwe nucleaire orders.

Dat de HBG ook niet vies is van militaire opdrachten, ongeacht wie ze verstrekt, is in het begin van dit artikel al uit de doeken gedaan. Dit in verband met de kollaboratie van de HBM met de Duitse fascistten. Ook heden ten dage kan dit bedrijf het niet laten om te kollaboreren met de oorlogsvoorbereiders. Bij een aktie op 5 mei jl. verklaarde directeur Mik van de HBM-Arnhem, dat zijn bedrijf van plan is in te schrijven op de onderhandse aanbesteding voor Woensdrecht. De Raad van Bestuur zou hiertoe besloten hebben. In de praktijk betekend dit dat dit beleid gesanctioneerd is door het moederconcern, de HBG. De Raad van Commissarissen van de HBM is namenlijk samengesteld uit leden van de Raad van Bestuur van de HBG. De hoofddirectie dus.

In mei jl. zijn ook een aantal machines van de HBG in de oranje groene kleuren op de kruisraketten basis gesignaleerd. Gezien de aard van de werkzaamheden lijkt het hier te gaan om de Hollandse Wegenbouw Zanen, één van de loten van de HBG stam. Deze werkmaatschappij heeft het afgelopen jaar de nodige militaire opdrachten verworven; o.a. onderhoud wegen vliegvelg Gilze-Rijen, werkzaamheden aan de marineschepen Zuiderkruis en Tijdeman. Ook heeft de HBM meegewerkt aan de bouw van NAVO hoofdkwartier Shape in Mons (België). Er is de HBG-bazen alles aan gelegen om hun innige relatie met de NAVO-bazen in stand te houden. Ook als dit moet via allerlei geheime constructies t.b.v. de realisatie van de kruisraketten basis in Woensdrecht. De HBG kollaboreert met de oorlogshitsers die aansturen op massavernietiging. Dat de HBG ook betrokken is bij de louche praktijken in de ABP-affaire, zal geen verbazing wekken. Op 13 november 1985 deed de rijksrecherche een inval bij het hoofdkantoor van de HBG in Rijswijk. Dit in verband met het feit dat de toenmalige directeur Van Zon, in zijn functie van devisie-directeur bij de HBG, steekpenningen betaald zou hebben aan

Masson. De leiding van HBG heeft na een intern onderzoek deze zaak "onder tafel geschoven". De naam van HBG is recentelijk op nieuw gevallen, waar het gaat om ten onrechte verstrekte projektsubsidies aan het APB. Zij zou een van de aannemers zijn die hierbij betrokken is. De Hollandse Beton Groep heeft zowel in de politiek als bij de verschillende belangengroepen, haar connecties. Enkele voorbeelden. Vele CDA-coryfeën zijn de poorten van de HBG binnengegaan.

In de RvC vinden we nu nog H. Wijffels, voorzitter van de Raad van Bestuur van de RABO-bank en adviseerend lid van het CDA-partijbestuur. Schmelzer een nog altijd vooraanstaand CDA-lid is adviseur bij dit bedrijf. De huidige voorzitter van het VNO, Van der Lede, is afkomstig uit de direktie van het HBG-concern. Het zal dan ook geen verbazing wekken, dat het VNO een warm pleitbezorger is voor de bouw aan de kruisrakettenbasis in Woensdrecht. De Hollandse Beton Groep is een door en door besmet bedrijf, dat hoognodig aangepakt moet worden. Het concern heeft vestigingen over heel Nederland, met name via haar werk- en dochtermaatschappijen. Je vind ze in: Rijswijk, Gouda, Heemstede, Leiden, Eindhoven, Arnhem, Zwijndrecht, Den Haag, Groningen, Zwolle, Utrecht, Leeuwarden, Rotterdam, Amsterdam, Geldermalsen, Drachten, Breda, Werkendam, Almelo. Een complete lijst is verkrijgbaar bij de speurgroep.

BOTERAKTIE 1987 GESLAAGD

Opbrengst bestemd voor verzetsbewegingen in de derde wereld.

De afgelopen week hebben we 's nachst ruim 2 ton overheerlijke echte boter, met een marktwaarde van om en nabij de f20.000,-, meegenomen uit de voorraadschuren van de Europese Gemeenschap. Deze boter lag gereed om verwerkt te worden tot kalvervoer.

De verontwaardiging over zoveel decadentie en het idee een betere bestemming voor dit voedsel te weten inspireerden ons tot deze elegante daad.

doe is 't nou??

Boter omsmelten tot kalverbrokken. Dit soort oplossingen voor het verwerken van de boterberg zijn kenmerkend voor het vastgelopen landbouwbeleid. De overproductie is een onderdeel van de politiek om te willen concurreren op de wereldmarkt. De heren landbouwpolitici gokken op de instabiele afzet buiten europa-- Dit op aandrang van de multinationale agrarische industrie.

Er hadden tien jaar geleden al productieafspraken per boerderij moeten zijn. Daarmee is het inkomen van de boerengezinnen veilig gesteld en wordt onnodige verspilling tegen gegaan.

Maar nee, integendeel. Mensen en dieren in de landbouw worden dwingend uitgenodigd om méér en méér te produceren. Dit leidde tot de huidige gigantiese overschotten.

Via dumping in de derde wereld is in veel landen daar de plaatselijke kleinschalige voedselproductie de nek omgedraaid. Ook binnen de EG moesten talrijke bedrijven middels een saneringsregeling afhaken.

En de Europese beleidsmakers doen het nu voorkomen alsof de voorraden buiten hun schuld om zijn ontstaan. En omdat ze willen bezuinigen is er ook geen geld. Dus worden boerengezinnen alsnog via de super-heffing gedwongen tot produktiebeperking, ten koste van hun portemonnee. Opnieuw moeten veel kleinere bedrijven afhaken.

BAH, BAH, BAH, wat een ellende.

Daarom hebben wij deze leuke verassing. Een warme aanbieding in deze koude winter. Een afzetmarkt van mensen met een minimum inkomen staat garant voor een gretige aftrek van onze partij. Smullen maar. Het proefpakket heeft ons in ieder geval goed gesmaakt.

De opbrengst van deze twee ton boter gaat naar de giro-rekening van een derde-wereld-organisatie. Voor de aardigheid of misschien om symbolies iets goed te maken van de schade die de dumping van de overschotten daar heeft aangericht.

Liefs,
ROBIN HOOD & DE BOTERVLIEGJES

Verzet tegen de leegstandwet!!

Afgelopen dinsdag 20-1, was de tweede zitting van de rechtzaak tegen het pand Bollenhofsestraat 108 te Utrecht. Het pand dreigde als eerste kraakpand in Nederland op grond van de leegstandwet ontruimd te worden.

Twee weken geleden, op de eerste zitting, had de rechter (Hardinxma) de zaak aangehouden om de gemeente de gelegenheid te geven een vorderingsprocedure te starten. Op deze tweede zitting heeft het huisvestingsburo van de gemeente Utrecht flink uitgehaald tegen de eigenaar. Niet alleen over het feit dat ie de boel beter moest onderhouden, maar ook omdat ie de bovenste etage verhuurt tegen een veel te hoge prijs, zo'n f650,-, terwijl het binnen de distributiesfeer ligt en ie er daarom maar zo'n 250 voor mag vragen. Eigenaar van 't Erve kwam met het verweer dat ie dat wel móést doen om iets van zijn huurderfing goed te maken, de begane grond was immers gekraakt en daar was hij dus geen huur voor. Hij had die bovenste etage zonder medeweten van de gemeente en

de daarbij behorende vergunningen verbouwd en het geheel verhuurd aan een viertal studenten.

Het huisvestingsburo wil dat de gemeente het pand als nog vordert ten behoeve van de kraker die er in zit. Ook volkshuisvesting, vertegenwoordigt door Jansen, tevens lid is van de vorderingskommissie, wil dat de gemeente het pand alsnog vordert. De uiteindelijke beslissing ligt bij B&W.

Volgende week dinsdag, 27-1, 9.45 uur bepaald de rechter wat er gaat gebeuren. Dat kunnen drie dingen zijn,

- Ontruimen nu,
- Als de gemeente te kennen geeft het pand te willen vorderen kan ie besluiten

het vonnis weer uit te stellen, bijv. drie maanden. Om zodoende de gemeente wat tijd te geven om de procedure op gang te brengen,

- Of als de gemeente besluit niet te vorderen, dan ontruimen.

Voorlopig wijst alles erop dat de gemeente gaat vorderen. Wat betekent dat het pand behouden blijft.

Wat het anoniem dagvaarden betreft, als je je anoniem wil verdedigen moet je f250,- betalen. In Utrecht hebben ze de truk verzonnen om met een bewijs van onvermogen naar het buro van rechtshulp te gaan om zodoende een advocaat toegevoegd te krijgen, de advocaat heeft vervolgens de naam weggelakt en zo aan de rechter gegeven. In de eerste instantie heeft de rechter dat zo geaksepteed. Het blijft alleen afwachten of de advocaat uiteindelijk ook wordt betaald voor het geleverde werk. Afwachten dus.

In Utrecht wordt er vanuit gegaan dat er op een overwinning wordt afgestevend en hopen ze dat de gemeente een aktivere rol gaat spelen met hun vorderingsbeleid.

Utrechtse krakers en kraaksters

noord ierland

18 JAAR TRAINING VOOR DE BRITSE STAAT !

Inleiding

Het volgende artikel werd geschreven door een jongere uit Derry, voor de laatste Class War conferentie in de zomer, als een discussie-artikel en is een eenvoudige bijdrage over hoe de Britse staat de stront over Ierland uitwerpt en de methodes die zij gebruikt om de Ierse arbeidersklasse te onderdrukken. De boodschap is dat Noord Ierland een oefenterrein is voor wat hier zal gaan gebeuren, dat op het moment dat de ontevreden arbeiders klasse aan deze kant van de Ierse zee opzalen staan en terug zal vechten, wij ook de vollefurie van de Britse staat en haar 'lijf-wacht' zullen voelen, net zoals de Ieren dat de afgelopen 18 jaar hebben gevoeld.

Waar we verschuilen van 'links' waar 't om Ierland gaat is dat zij zeggen dat "er een oorlog gaande is":

wij zien in dat dat in het geheel niet uniek voor Ierland is- er is overal een oorlog gaande, iedere dag, overal om ons heen- de klas-senoerlog; de uitbuiters tegen de uitgebuitenen, de onderdrukkers tegen onderdrukkers, de geregeerde tegen de regeerders. Soms is de oorlog duidelijk... plastic kogels en traangas van de staat om molotov cocktails en stenen terug te krijgen, soms is het meer bedekt zoals: winkeldiefstal, elektriciteitsmeters kantelen en een uitbreiding van vandalisme en misdaad, waarbij 't soms komt tot massale rellen en plunderingen, en de daaropvolgende konfrontatie met de strijdkrachten van orde en gezag. In beide gevallen gaat het om klassenstrijd tegen onze gemeenschappelijke vijanden- degene met macht en controle over onze levens en hun lakeien.

Het probleem m.b.t. Ierland is dat een groot deel van 'Revolutionair' Links vindt dat het een specifiek type oorlog is; een nationale vrijheidsstrijd die wordt gevoerd door de Republikeinen tegen het Britse Imperialisme, en een overwinning voor de rebellen zou betekenen dat het Ierse volk eindelijk gelukkig zou zijn, omdat ze hun "nationale zelfbeschikkingsrecht" zouden hebben verkregen. Wij zijn het niet eens met dat standpunt. Het

is geen strijd om de arbeidersklasse van de autoriteiten te bevrijden- het is bedoeld om het ouderwetse bureaucratische Republikeinse concept van "De Natie" van de Britten te bevrijden. De enige die gelukkig zullen zijn, zijn degene die aan de top komen en in een positie deze leuke kleine Nationale Republiek te kunnen leiden, met een enkele hervorming hier en daar om de massa's rustig te houden. Kortom, niets zal veranderd zijn, behalve de plaats van het machtscentrum.

De Union Jack vervangen door de Driekleur.....Big Deal.

Als anarchisten zijn we tegen ieder Nationalisme, net zoals tegen Imperialisme, en hiermee tegen iedere nationale bevrijdingsstrijd en haar organisatie. We hebben niets gemeen met de reaktionaire Sinn Fein of de professionele burgerwachten die de katholieke ghetto's bewaken en met "a-socialen afrekenen" (soms zijn mensen in de benen geschoten voor zondes als joyriding, hasj roken of homofiel zijn). Nee, het Iers Republikeanisme en haar apologieën zijn slechts een hoop afval dat we weg moeten gooien op het pad naar de totale sociale revolutie.

Katholicisme en Loyalisme zijn evenredig verrot. De 'Republiek' is net zo vies als de 'Oranje Staat' (de staat die de fanatieke protestanten voorstaan). Alle religies met hun instellingen, hiërarchieën en doktrines zijn één rot zootje. Revolutie moet voor "Geen god, Geen meester" zijn, anders wordt één groep van onderdrukkers en orde van onderdrukking slechts door andere vervangen. In het geval van Ierland zou de Britse overheersing door een 'eigen' groep van overheersers vervangen worden.

Onze sympathie ligt waar ons hart is en waar we zelf zijn. ...met de jeugd op de straten, ongeacht religie, ras of geslacht; stenen gooiend naar de smeris en 't leger, vechtend tegen degene die ons overheersen, en hun lakeien, en hiervoor neergeschoten en in elkaar geslagen worden. Van Noord Ierland tot Zuid Afrika tot onze eigen rellen. gebieden over de hele wereld waar de arbeidersklasse opstaat en terugvecht, is hun gevecht ons gevecht. Hun strijd onze strijd. De oorlog gaat door- DE KLASSENOERLOG.

Tijdens een recent bezoek aan Noord Ierland vertelde Arthur Scargill een Iers publiek dat de mijnwerkersstaking had aangetoond "wat Groot-Brittannië werkelijk is, een smerige politiestaat". Bulderend gelach ontmoette het schouwspel van een Engelsman die naar Ierland komt om de Ieren te vertellen dat ze in een politiestaat leven. Maar bij nader inzien zou niemand hebben moeten lachen, want er valt weinig te lachen. De trieste waarheid over de mijnwerkersstaking is dat de daarbij geleerde lessen (en vele anderen) al sinds 1969 algemeen bekend zijn de Ieren. Al 17 jaar nu is Noord Ierland oefenterrein, en de Ierse arbeidersklasse de proefdieren, voor het Britse repressie apparaat geweest. Dus toen het tot de mijnwerkersstaking kwam had de Britse staat een weldaad aan opgeslagen wetenschap en ervaring over hoe het proletarische verzet neer te slaan. Maar het gedrag van jullie in G-B, die zich tegenstanders van de Britse staat noemen, was tijdens tijdens deze 17 jaar heel anders en in 1984 hebben jullie hiervoor de prijs moeten betalen. Want als jullie net zoveel aandacht aan de Ierse oorlog hadden besteed als de Britse staat dat duidelijk heeft gedaan, dan zou de uitkomst van de mijnstaking heel anders hebben kunnen zijn. In plaats van verrast te zijn door de plotselinge verschijning van een onverschrokken politiemacht belegerde dorpen en een intolerante rechtsspraak, zouden jullie klaar en voorbereid hebben kunnen zijn. Voor ons in Ierland was het geen verrassing dat jullie werden verslagen. Vanuit ons gezichtsveld werden jullie vanaf het begin verslagen. Want de enige manier waarop je serieus zou kunnen hopen tegen de Britse staat te winnen, is haar denken, haar methoden, haar wapens en haar propaganda te kennen. Dit kan op dit moment in enige mate van de mijnstaking geleerd worden, maar belangrijker is dat het al voor 1984 geleerd kon worden van het verzet tegen de Britse overheersing in elke koloniale oorlog tijdens de laatste 40 jaar- Palestina, Maleisië, Kenia, Cyprus, Aden, Oman of Ierland omer enkele te noemen.

rige, idiote Ieren". OP 't moment dat jullie besluiten dat je genoeg hebt van de britse manier van leven(zoals wij in 1969(en daaraan iets gaat doen, dan zal wat nu in het geheim gebeurt, en wat zijn kop opstak tijdens de mijnwer-

YOU ARE NOW ENTERING FREE DERRY

De methoden die de mijnwerkers versloegen waren de methoden van het Britse Imperialisme, uitgeprobeerd en getest in de britse kolonies, dus hoe kon je ooit verwachten de britse staat te overwinnen als je haast niets weet van het Britse imperialisme? Het linkse Groot-Brittannië (en de meeste anarchisten) hebben altijd snel klaar gestaan om te schreeuwen over Israël, Zuid-Afrika en 't Amerikaanse imperialisme, maar het moet zich nog realiseren dat het britse imp. de aartsvader van allen is. Nu moeten jullie je prioriteiten goed bepalen, want 't britse imperialisme heeft zich nu thuis genesteld. De tactieken van het britse imp. tijdens de laatste 17 jaar van de oorlog hier in Ierland zijn waarschijnlijk het beste voorbeeld van wat jullie op het vasteland van G-B vroeg of laat zullen krijgen(in 1984 kregen jullie een voorproefje). Noord-Ierland is een kolonie en de Noordieren zijn koloniale onderdanen net als de kolonies in de derde wereld(zijnde inheemsen behandeld de britse staat ons net als andere gekoloniseerde), maar we worden ook veronderstelt medeburgers te zijn van Groot-Brittannië met de Schotten Engelsen en Welsh(we zien er allemaal hetzelfde uit, spreken dezelfde taal maar worden op dit moment absoluut niet hetzelfde behandeld). Maar laat dit je niet verleiden tot een vals gevoel van veiligheid, want vergis je niet; in de ogen van de britse regerende klasse verschilt de werkende klasse niet van de "sme-

kersstaking, in de volle openheid komen om jullie te verpletteren. Want dat is hier de strategie van de britse staat geweest. Zeventien jaar heeft zij iedere tactiek die ze kon bedenken, gebruikt om het massale verzet van de noordierse arbeidersklasse, die noch brits, noch een onderdanig koloniaal ras wil zijn, te verpletteren. In augustus 1969 werd voor 't eerst op de britse eilanden CS-gas gebruikt tegen "rellenschoppers"; hele (katholieke) woonwijken werden ondergedompeld in het CS-gas (het werd door de ruiten de huiskamers ingeschoten en het gas bleef zo'n 2 à 3 dagen als een mist hangen). Ik herinner me, als 7-jarig kind buiten gespeeld te hebben met een provisories masker op: een handdoek gedrenkt in azijn. Dit was een opzettelijke politiek om de gehele katholieke bevolking te intimideren, om ze terug naar hun huizen en hun klote levens te laten gaan. Het Werkte echter niet(het is duidelijk dat het niet zo leuk was om terug naar huis te gaan die veranderd is in een CS-gaskamer). Dus werd de rubber (en later plastic) kogel uitgevonden. De valse naam 'rubber kogel' werd goed doordacht uitgekozen zodat het voor het gewone britse publiek een ludieke, ongevaarlijke speelgoedkogel zou lijken. Maar als mensen erdoer werden geraakt ketsten ze niet af zoals een normaal stuk rubber. Tot nu toe zijn er 15 mensen omgekomen (onder hen 7 kinderen) en honderden gewond, verminkt of blind geworden door deze "speelgoed kogels" omdat ze in precies dezelfde willekeurige manier zijn gebruikt als het CS-gas - gericht op mensen die uit hun raam kijken of op de kinderen die op straat lopen, om zoveel

mogelijk angst in de katholieke gemeenschap te pompen en ze bang te maken om zelfs maar hun huis uit te gaan.

Maar ook dit werkte niet de katholieken bleven de straat op komen voor huizen en banen. Dus verdween de rubber kogel hier in Derry op 30 jan. 1972 voor loden kogels toen britse para troepen het vuur openden op demonstranten en er 14 vermoordden en meer dan 30 verwonden. Mensen die van de regen van kogels wegheden en in doodlopende straten terecht kwamen, zijn hier niet meer levend uitgekomen. Deze loden kogels beangstigden vele mensen zo erg dat ze niet meer de straat op kwamen (zelfs vandaag de dag zijn er nog mensen die niet durven demonstreren vanwege hun ervaringen op die dag) maar het belangrijkste effect van die loden kogels was weer niet wat de britse staat wilde; de meesten kwamen tot de konklusie dat de enige manier om loden kogels te beantwoorden is: loden kogels- dat geweld met geweld beantwoord moet worden. Het was vanaf dat moment dat de echte groei van het Ierse Rep. Leger in alle ernst begon, omdat de mensen hier iedere andere manier van tegen het systeem protesteren werd onthouden; gewapende strijd was de laatste toevlucht voor de meeste mensen.

Sinds 1972 is de britse staat in staat geweest het volle apparaat van een totalitaire staat hier in Noord-Ierland op te richten in de naam van een "oorlog tegen het terrorisme" (dwz. een oorlog tegen de katholieke arbeidersklasse). 'Totalitair' is geen overdrijving. DE modale Katholieke woonwijk hier heeft een centraal gelegen blok van leger-barakken dat iedereen in de woonwijk nauw in de gaten houdt dmv. een gesloten camera-circuit, infrarood camera's voor 's nachts en een radar systeem dat iedereen die buiten het zicht van de camera's komt, op kan sporen. Helikopters vliegen het grootste deel van de dag over met telelens-camera's en de telefoon van ieder "verdacht" oersoort wordt afgetapt en hun post geopend. Nieuwe arbeiderswijken worden volgens de architectonische richtlijnen van het britse leger gebouwd. Ze worden zo ontworpen datze een minimum aan ruimte geven voor opstantjes en een maximum voor het leger om op te treden als er iets aan de hand is. De woonwijken worden met slechts één in/uitgang gebouwd zodat iedereen die onrust veroorzaakt makkelijk binnen de wijk gepakt kan worden; ieder

blok heeft een andere kleur of tint en de leger-heli's hebben een speciale kleurcode van de wijk zodat ieder blok en zelfs huis makkelijk vanuit de lucht te herkennen is. Het wegdek van de nieuwe wijken is van teer, zodat ze tijdens rellen niet opengebrouwen kunnen worden; de ingangswegen naar de wijken zijn speciaal versterkt (sommige zijn extra hoog gebouwd) om grote konvoien van militaire tanks en wagens te kunnen dragen. Die de wijken in rijden bij de eerste tekenen van onrust. Dit is geen paranoia, dit zijn feiten -dit woningbeleid is al jaren onderdeel van de britse koloniale overheersing. Woonwijken op het vaste land van G-B zullen wel eens net zo ontworpen kunnen gaan worden in het geval van toekomstige sociale onrusten

Dagelijks patrouilleren britse soldaten en de Royal Ulster Constabulary door zowel de oude als de nieuwe wijken. Maar dreigender dan dat loopt ook de "undercover" SAS 'Special Air Service: anti-terreur helden, ook vaak in andere landen ingezet), totaal roekelose maar legale moordenaars, door onze straten. Zij pompen de meeste angst in de mensen hier (samenwerkend met de loyalistische protestante paramilitairen, de UDA en UVF om 'verdachten' te vermoorden, voornamelijk 's nachts). Overdag wandelen ze door de katholieke woonwijken, gekleed als normale katholieke arbeiders en pratend met een noord iers accent. Men heeft me verscheidene SAS-mensen aangewezen; anders zou ik ze niet herkend hebben.... ze zien er net zo uit als wij, het enige verschil is dat ze klaar staan om onze koppen eraf te schieten als we iets verdachts doen. Mensen zijn hier doodgeschoten voor het schrijven van een tekst op de muur. Veel mensen van de plaatselijke leger en politie hier zijn part-timers en tijdens het verrichten van hun andere baan als melkboer, bakker verzekeringsagent etc. houden ze de wijk goed in de gaten en noteren alles wat ze zien.

Op het moment dat we onze wijken verlaten worden we nog steeds zwaar in de gaten gehouden, want het grootste computersysteem van europa hier in N-Ierland, gaat de dagelijkse bewegingen na van bijna iedere auto hier in N-Ierland en bevat gedetailleerde informatie van bijna iedereen. Er is een speciaal rijbewijs wat zo Ongeveer een identiteitskaart is (een favoriet wapen van het britse imp.). Politie en legerjeeps hebben een di-

rechte lijnmet de computer waarmee ze alle informatie van de desbetreffende persoon kunnen opzoeken. Het hoe.en-waar van een chauffeur op iedere bepaalde dag dat hij/zij wordt gestopt gaat in de centrale computer, en ieder stukje informatie is een stukje uit de puzzel dat de britse staat op elk gewenst moment kan gebruiken om te kunnen zien of je een subversieve of een model burger bent.

De wet hier is (naar de woorden van Britannië's leidende expert op het gebied van de 'counter-insurgency') ;"weinig meer dan een propaganda dekmantel voor het kwijtraken van ongewenste leden van het publiek". Permanente noodwetten zijn hier sinds 1922 de norm geweest, welke de politie ongelimiteerde macht verschaffen als het om arrestatie en detentie gaat. En net als bij alles zijn deze wetten willekeurig gebruikt om iedereen die in welke vorm dan ook protesteert, te intimideren en angst aan te jagen. De rechtbanken in N-I hebben geen jury (zoals in G-B gebruikelijk is) en slechts één rechter die terecht kan wijzen aan de hand van de woorden van slechts één enkele smeris, of een verklaring die uit een gevangene geperst is, of de woorden van een goed betaalde informant die door de politie is opgeleid met alle informatie die ze in hun computers hebben opgeslagen. Opsluiting zonder proces hebben ze hier 5 jaar lang uitgeprobeerd, maar dat 'schaadde de mythe van de britse democratie te veel, zodat nu een lopende band systeem van justitie gebruikt wordt (een andere omschrijving van opsluiting zonder proces). Het is een lopende band omdat het zo efficiënt is, dat in tijd van enkele dagen, mensen gearresteerd, tot valse bekentnissen gedwongen, en door één rechter, achter gesloten deuren, tot bijvoorbeeld 20 jaar veroordeeld kunnen worden (levenslang is aan mensengegeven die een bus in de fik hadden gezet). Net als met haar maatregelen tot rellen-bestrijding en nieuwe methoden om iedereen in de gaten te houden heeft de britse staat bijna dagelijks nieuwe machten aan de wet toegevoegd in een wanhopige poging de 'terroristen' te verslaan. De laatste 'grap' was een kap over het hoofd van een getuige te plaatsen. De legerbarakken en politieburo's hier zijn moderne martelkamers waar alle vormen van martelingen gebruikt zijn om verklaringen los te krijgen en informanten

te winnen (welke dodelijk zijn voor elke strijd). In 1971 werd hier een experiment op twaalf mannen uitgeprobeerd om te zien hoe snel iemand psychologisch gebroken kan zijn. Het leger plaatste kappen over hun hoofden, ze werden gekleed in overalls en moesten met de benen gespreid tegen een muur staan, balancerend tegen hun vingertoppen tot dat ze neervielen van vermoeidheid (dit werd herhaald als ze weer bijkwamen). Terwijl ze urenlang in deze positie stonden werden ze gebombardeerd met geluid van uiteenlopende frequenties en geslagen als ze ook maar even bewogen. Dit ging zo'n 4 of 5 dagen door de menselijke proefkonijnen kregen geen eten of drinken, mochten niet slapen of naar de plee. Met tussenpozen werden ze meegenomen in een helikopter en werd ze verteld dat ze er vanaf grote hoogte mit gegooid zouden worden. Ze werden eruit gegooid, maar alleen als de helikopter een halve meter boven de grond hing (met de kappen op wisten de mannen dit niet). Na vijf dagen van dit barbarisme waren de meeste mannen voor de rest van hun leven psychologisch vernietigd, tot nerveuze wrakken gemaakt in minder dan een week. De 12 waren geen lid van de IRA. Ze werden willekeurig door de britse regering uitgekozen voor dit experiment dat bekend staat als "sensorische deprivatie" (een moderne marteling die geen lichamelijke maar geestelijke littekens achterlaat) Onder de speciale wetten hier, kan iedereen naar een legerbarak gebracht worden en 5 dagen zonder aanklacht worden vastgehouden. Zoals het experiment aantoont is 5 dagen alles wat nodig is om iemand zó te breken dat hij/zij alles zal bekennen wat naar voren wordt gebracht. De methode met de hoofdkap wordt niet altijd gebruikt, omdat er hier iedere dag nieuwe martelmethoden worden uitgevonden en geprobeerd (hallucinerende drugs, elektrische schokken, etc.). Meestal echter is het het oude vertrouwde wurgen of ballentrappen. De laatste halte van de lopende band- de gevangenis is net zo erg als de martelkamers, want de gevangenen van N.I. met hun met machine-geweren uitgeruste wachttorens en hoge, onder stroom staande hekken zijn niet slechts een gelijkenis van de concentratiekampen, tot barstens toe gevuld met politieke gevangenen die in de meeste met levenslang moeten betalen voor het ongelukkige

feit dat ze in het britse
ipv. het ierse gedeelte
van Ierland zijn geboren
(binnen deze gevangnissen
zijn martelingen en het
naakt gefouilleerd worden
(strip searching) dagelijk-
se praktijken).
Scargill was dicht bij de
waarheid toen hij sprak van
een politiestaat, maar hij
weet nog niet de helft,
want hier gaat de politie
staat verder terug dan 1969.
Het prototype van de engelse
'bobby' heeft hier nooit
bestaan. De RUC is een koloniale
politie-militaire stijl geweest
sinds Noord-Ierland in 1921 werd
'opgericht'. Sinds dat jaar
hebben ze in gepantserde
wagens rondgereden, tot de
tanden gewapend met de modern-
ste wapens. Sinds 1969
regeert de RUC Noord-Ierland
in een gezamenlijke mili-
taire diktatuur met het brit-
se leger. Het enige verschil
is hun uniform, want de
RUC wordt door het britse
leger opgeleid, hebben hun
eigen moordkommando's naar
de stijl van de SAS en wer-
ken nu samen met de SAS
onafhankelijk van het leger.
Als de beestachtigheid van
de smeris tijdens de mijn-
staking heftig leek, ben
dan voorbereid voor meer
van hetzelfde op grotere
schaal en in grotere hoevee-
heden want de RUC traint
jullie britse politiemacht-
iedere commissaris moet bij de
RUC een 'studie-tour' maken.
Het huidige beleid van de
britse staat is de politie
op een militaire wijze op
te leiden zodat het echte
leger bij sociale onrust
niet ingezet hoeft te worden.
Maar als het uit de hand
loopt zal het natuurlijk
wel ingezet worden, en met
plastic en loden kogels,
helikopters en SAS-komman-
do's zullen de lievelin-
gen van de koningin heel
wat roekelozier zijn dan welke
smeris dan ook. Sinds 17
jaar heeft het leger een
deel van G-B op straat
zelf geregeerd, en met deze
dagelijkse ervaring is het
zeer wel bereid ook de rest
van G-B te regeren.. Dit
is, zoals velen van ons
hier denken, de belang-
rijkste reden dat het leger
hier blijft, ondanks haar
verliezen.
Want hier leert het britse
leger iets waar geen enkel
leger in de westerse wereld
ervaring mee heeft; het
leert hoe ze ontevredenheid
moet onderdrukken en een
westers kapitalistisch land
moet regeren (ook al is
het maar een klein land)
Deze ervaring zal van on-
schatbare waarde zijn als
het uiteindelijk op het vaste
land van G-B zal moeten gaan
opereren. Hier in N-I bereid
de britse staat zich voor

op dat gevecht (haar gene-
raals hebben dat zelfs toe-
gegeven).
Het slimste wapen in de be-
wapening van de britse staat
is echter niet de massale
repressieve macht van het
leger, de SAS en de compu-
tertechnologie, maar de
meest subtiele vorm van
repressie die bestaat is
-hersenspoeling door de media
Als je dacht dat de media-
vervormingen tijdens de mijn-
werkersstaking krachtig waren
dan heb je nog maar het topje
van de ijsberg gezien.
Er is een strikte censuur
in de media als het om ier-
land gaat, men moet de versie
van de britse staat over de
oorlog hier presenteren, want
anders... Slechts enkele van
de mythes die de britse
media dagelijks over Ierland
uitkotst, is dat er hier
helemaal geen oorlog is, dat
het een eeuwenoude religieuze
vete is tussen rivaliserende
religieuze maniakken (de
troebelen); en dat het leger
hier alles doet om de vrede
te bewaren en een bloedbad
te voorkomen. De waarheid
kan niet doordringen omdat
de media heel weinig ruimte
geeft aan Ierland. Het enige
nieuws waar reportages over
komen zijn dezelfde dagelijk-
se lijsten van schietpar-
tijten en bomaanslagen. Er
komen opzettelijk geen repor-
tages over daderen of ach-
tergronden van ieder inci-
dent en men vermijdt enige
historische informatie over
Ierland te geven iemand die
enigzins begrip van de ges-
chiedenis en politiek van
Ierland zou hebben (vooral
van de laatste 60 jaar)
in staat zou zijn de ware
motieven achter de huidige
oorlog, en ieder incident
in de juiste context te
zien. De lijst van bomaan-
slagen en schietpartijen is
bedoeld om het britse publiek
te shockeren en ze tot anti-
ierse dwepers te maken. Het
britse publiek zal de oor-
logsbemoedeningen hier blij-
ven steunen als ze ertoe
gebracht kunnen worden te
blijven geloven dat de ieren
het geweld in het bloed heb-
ben en er geen andere op-
lossing is dan een brits
"vredesleger" (hierom mag
nooit iets vermeld worden
over de gruwelen van 't
Britse leger hier, omdat dit
geloof dan verstoord zou
worden). Het is een eerste
vereiste voor ons hier de
propaganda van de media
over Ierland te vernietigen,
maar op het moment hebben
we er nauwelijks een deukje
in gekregen. Alle tegenstan-
ders van de britse staat zul-
len moeten leren de opzet-
telijke verdraaiingen van
de media te bestrijden,
anders zullen jullie net
als wij, zien dat je de
propaganda oorlog verloren

hebt voordat de eerste slag
zelfs maar is uitgedeeld.
Ik hoop dat we jullie enkele
waarschuwingen hebben
gegeven over wat de britse
staat over jullie uit zal
werpen als het jullie lukt
een massale revolutionaire
beweging op te zetten
zoals die hier al bestaat.
Het zou duidelijk moeten zijn
dat de britse staat tijdens
de mijnwerkersstaking
slechts een klein gedeelte
van haar kunnen openbaarden.
Mischien wist je dit al,
maar als je het nog niet wist
en dacht dat de repressie
tijdens de mijnstaking de
limiet van de mogelijkheden
van de britse staat was,
dan stel ik voor dat je
zoveel mogelijk over de 17
jaar britse repressie hier
begint te leren. Want als
je het weten wilt; wij zijn
de proefdieren, maar jullie
op 't vasteland zijn de
echte objekten van het lopen-
de experiment. Als je echter
na dit alles nog denkt dat
de britse staat haar wapens
niet tegen jullie zal open-
men, zoals het tegen ons
doet en deed, dan hebben ze
je precies hoe ze je hebben
willen: compleet gestoord
gemaakt. Want het britse
leger zal hier ooit weg moe-
ten, of eruit gegooid
worden, en wat denk je dat
de volgende halte zal zijn??

Nawoord

CS-gas, waterwerpers, rubber
en plastic kogels zijn nu
opgeslagen in smeris-buro's
en legerbarakken verspreid
over heel G-B De huidige
machthebbers hebben reeds
hun fiat gegeven aan het ge-
bruik van deze potentieel
dodelijke wapens als er
opnieuw rellen uitbreken,
en als dit gebeurd zullen wij
het zijn die de volledige
furie van de staat zullen
ondergaan. In de Toxseth-rel
(81) vierde de politie
het "Jaar van de gehandi-
capte" door over een jongere
in een rolstoel heen te rij-
den en hem te vermoorden.
In N-I hebben plastic kogels
de vreemde gewoonte gehad
lagere school kinderen
te doden, en met de fatale
smreis-schietpartij op de
5 jaar oude John Shorthouse
het neerschieten en invalide
maken van Cherry Groce, moe-
der van 6 kinderen, is het
vakmanschap op het vaste
land op geen enkele manier
verbeterd. In toekomstige
civiele onrusten zullende
krachten van "Law & Order"
-onze beschermers- niet
alleente maken krijgen met
ontevreden, opstandige jeugd,
maar ook met andere mensen,
mischien de ouders van kinder-
en die vermoord of verminkt
zijndoor idiote, schiet-
grage Britse Bobbies???

Frontline Info

In de Zwarte nr. 65 stond de vertaalde verklaring van de aanslag op Braunmühl door het kommando Ingrid Schubert van de Rote Armee Fraktion. Wij vinden het goed dat de Zwarte op die manier een bijdrage levert aan discussies over guerilla en verzet in W-Europa. Wij willen hier wat meer over schrijven, omdat de actie tegen Braunmühl niet op zichzelf staat. Zij maakt deel uit van een offensief van guerilla en militant verzet in W-Europa, dat in april van dit jaar begonnen is met de (mislukte) aanslag van Action Directe in Frankrijk op de vice-president van het werkgeversverbond CNPF Guy Brana (zie: CHRONOLOGIE). Het kader waarin dit offensief staat is de strijd voor de opbouw van een revolutionair anti-imperialistisch front in W-Europa. Het organiseren van een revolutionair front in W-Europa als onderdeel in de internationale bevrijdingsoorlog.

"Het organiseren van het revolutionaire front betekent het organiseren van de aanval. Dit is geen ideologische categorie en geen 'revolutiemodel'. Het gaat om de feitelijke zichtbaarheid van revolutionaire politiek." (uit: verkl. kommando Ingrid Schubert)

"het is absoluut ZINLOOS voor de strijd, om nu naar het grote strategische plan te zoeken -wij zullen het in ieder geval niet ten toon spreiden- of over radenrepubliek of moraal te filosoferen. Daar komt alleen uit voort, dat je de eigen grond onder de voeten, waarop je moet leren lopen, verliest. HET GAAT STEEDS OM SUBJEKTIEVE AKTIE, WIL, POLITISERING, BEWUSTE KEUZE, POLITIEK." (RAF jan.86)

Het gaat dus niet om theoretische modellen, maar om vanuit de praktijk de strijd (verder) te ontwikkelen. Alleen in en door revolutionaire strijd kunnen verschillen opgelost worden en kan er een perspectief op bevrijding ontstaan. Alleen in de strijd vóór menselijkheid kunnen nieuwe menselijke verhoudingen ontstaan, is kollektiviteit en zelfbeschikking mogelijk. Daarom is revolutionaire strijd ook nu, in de situatie dat de revolutionaire krachten nog zwak zijn, een perspectief.

Deze ontwikkeling (strijd voor een revolutionair front in W-Europa) is voor het eerst concreet geworden tijdens de hongerstaking van de gevangenen uit de RAF en het anti-imperialistisch verzet in de winter van 84/85. De leus: guerilla, verzet en gevangenen, één front, kreeg toen concreet betekenis: in samenhang met de hongerstaking voor samenvoeging kregen de verschillende acties en initiatieven vanuit het verzet en de acties van de guerilla een gezamenlijke werking. Ook werd toen de kracht zichtbaar, die ontstaat wanneer de strijd niet in één land, maar internationaal gevoerd wordt; maar tegelijkertijd ook de noodzaak, omdat het beleid van de afzonderlijke imperialistische staten steeds meer gelijkgeschakeld wordt tot een gezamenlijke strategie.. Zo was het besluit van de BRD-staat om niet toe te geven aan de eisen van de gevangenen, en in feite dus hun dood op de koop toe te nemen, een NATO-besluit: aan de eisen van 'terroristen' wordt niet toegegeven; Schulz' lijn van 'preventie en vergelding'.

"De eis tot samenvoeging niet in te willigen krijgt voor de imperialistische staten een betekenis, zoals ze op een ander nivo de stationering van raketten had: ze moeten er komen, tegen de wil van de meerderheid van de bevolking in, of het tot massaal oproer komt of niet, om de drempel te creëren, waaronder geen NATO-staat meer blijven mag." (uit: verkl. mbt het afbreken van de hongerstaking)

De eis tot samenvoeging kon vanuit die situatie materieel niet doorgezet worden, politiek was de hongerstaking echter wel een overwinning:

"Wij zeggen: nu op te houden, heeft de politieke overwinning vastgehouden, een overwinning in de eenheid guerilla, verzet, gevangenen." (uit: verkl. mbt het afbreken van de hongerstaking).

Tijdens de hongerstaking hebben de RAF en AD een gezamenlijk communiqué uitgegeven; "voor de eenheid van de revolutionairen in W-Europa", waarin zij hun stap om 'samen te strijden', of zoals zij zelf zeggen: "westeuropese guerilla te organiseren", verklaren:

"Uit het feit van de gelijkgeschakelde imperialistische strategie is het de essentiële taak van de kommunistische guerilla in W-Europa voor de realisatie van hun historische project in de strijd tegen het imperialisme:

DE DISKUSSIE OVER DE REVOLUTIONAIRE POLITIEKE LIJN, DIE DE EENHEID IN HET OFFENSIEF TEGEN DE IMPERIALISTIESE MACHT MOGELIJK MAAKT; HET POLITIEKE PROCES VAN ONTWIKKELING VAN PROLETARIESE POLITIEK IN DE CENTRA, DIE IN DE DIALEKTIESE BEWEGING DE OPMARS TEGEN DE DAGELIJKS EN OVERAL ONDERVONDEN VERNIETIGING IN HET IMP. SYSTEEM SAMENVAT EN HET POLITIEK-MILITAIRE FRONT IN WEST-EUROPA ALS SEKTOR IN DE WERELDWIJDE OORLOG TUSSEN PROLETARIAAT EN IMP. BOURGEOISIE OPBOUWT; EEN OPEN, OP DE GEMEENSCHAPPELIJKE AANVAL GEORIENTEERD POLITIEK PROCES, DAT TOT DOEL HEEFT, DE IMP. STRATEGIE IN DE CENTRA ZELF TE BREKEN, OM DAT ZE ZICH VAN HIERUIT MILITAIR EN EKONOMIES MOETEN WAARMAKEN, OM HUN GLOBALE STRATEGIE ZEKER TE STELLEN.

Dit proces is van daaruit verder gegaan. Het offensief van nu is gericht tegen de imperialistische herstructurering, en concreet tegen de strategische projecten (nieuwe technologieën, w-Europese samenwerkingsprojecten op politiek, economies en militair gebied), die nu ontwikkeld worden om W-Europa tot een eenheid te maken op politiek, economies en militair gebied, wat voor het imperialisme een noodzakelijke voorwaarde is om uit de crisis te komen. Of, zoals in de verklaring van de aanslag op het 'amt für linientechnik' van een militante groep staat:

"wij zien de aanval als onderdeel van de strijd tegen de strategische projecten, met het doel deze te blokkeren en uiteén te slaan, voordat ze hun fascistische uitwerking volledig kunnen ontplooiën." en:

"als het ons lukt tegen afzonderlijke projecten van hun formering te winnen, zullen we daarmee ook het perspectief op de vernietiging van het hele systeem openen."

In alle verklaringen van militanten wordt verder de samenvoeging van de gevangenen uit de RAF en het a-i. verzet geeist, en de vrijlating van Günter Sonnenberg, die bij zijn arrestatie in 77 door kogels van de smeris zodanig verwond is geraakt, en vervolgens zo slecht behandeld is, dat hij 'haftunfähig' is (d.w.z. dat het zowel fysiek als psychies niet verantwoord is dat hij nog langer vastzit; voor zijn vrijlating wordt al jaren gestreden).

De nu volgende verklaring van de aanslag op Siemens-manager Beckurts door het kommando Mara Cagol van de RAF vinden we belangrijk omdat hierin de inzet van het huidige offensief duidelijk aangegeven wordt, en de verklaring verder uitgebreid ingaat op de functie van de strategische projecten binnen de imp. herstructurering.

Verder blijven wij het noodzakelijk vinden dat er een discussie over guerilla en verzet plaatsvindt op basis van hun eigen teksten. Iets dat te momenteel in de BRD (en daar niet alleen!) met alle middelen trachten te verhinderen. Zo vinden er op grote schaal huiszoeken plaats, waarbij het in bezit hebben van een kopie van een verklaring al tot een strafbaar feit gemaakt geprobeerd te worden, en worden bladen, die verklaringen opnemen, in beslag genomen wegens art.129a (zoals Radikal, zie Zwarte 65). Dit alles met als doel mensen te intimideren, van informatie af te snijden, te kriminaliseren, te verdelen, om zo discussies en de ontwikkeling van verzet te bemoeilijken. Daarom willen wij deze verklaring, die in de BRD veel losgemaakt heeft, in het nederlands publiceren.

De andere verklaringen van acties in het kader van dit offensief kun je (in het Duits) lezen in 'Zusammen Kämpfen' nr 7 en 8 (ook opgenomen in de knipselkrant), een blad dat, juist ook vanwege bovenstaande ervaringen, illegaal gemaakt wordt en dmv kopiëren wordt verspreid. Het blad is opgezet met als doel "de communicatie over de feiten en richting van revolutionaire politiek in W-Europa te organiseren".

DOKUMENTATIE

Beckurts-Verklaring

DE HUIDIGE STRATEGIESE PROJEKTEN VAN DE POLITIEKE, EKONOMIESE EN MILITAIRE FORMERING VAN HET IMPERIALISTIESE SYSTEEM IN W-EUROPA AANVALLEN!

Vandaag hebben wij met het kommando Mara Gagol het hoofd voor onderzoek en techniek bij Siemens en voorzitter van het "arbeidskernenergie" in het BDI (werkgeversorg.;vert.), Karl Heinz Beckurts, aangevallen.

Beckurts vertegenwoordigt precies de koers van het internationale kapitaal in de huidige fase van de politieke, economische en militaire strategie van het imperialistische totaalsysteem en bevordert deze. Al in de 70-er jaren stond hij aan de top bij de strategie bepaling van het kapitaal: hij was chef van het nononderzoekscentrum Jülich in de tijd, dat het voor de bourgeoisie -hier met de SPD aan de macht- om de verwezelijking van het atoomprogramma ging, dat als oorlogsmiddel op de wereldmarkt tegen de jonge nationale staten, hun eis naar een nieuwe internationale economische orde, ontworpen was om hun de vaststelling van de olieprijs uit handen te slaan en daarmee de politieke macht, die ze door de olie, de tot dan toe belangrijkste energiebron, hadden.

Het met geweld doorzetten van het atoomprogramma in de BRD en de export ervan naar de derde wereld -tegen alle tegenspraken en strijd in, hier doorgezet- was een centrale peiler voor het vergroten van de economische macht van de BRD en zo haar politieke macht in het wereldsysteem.

De herstructurering voor de imperialistische oorlog wordt momenteel in de metropool aan de kant van het kapitaal concreet in de radikale omwenteling van de maatschappelijke produktie door onderzoek, ontwikkeling en produktie van hoogwaardige technologieën, die haar winstmaximalisatie en de absolute stijging van de produktiviteit moet opleveren, voor de stabilisatie van haar structuur en economische basis in de centra en voor het veiligstellen van haar positie op de wereldmarkt; het technologie monopolie is de strategische hefboom om te komen tot stijging van de winst voor de internationale militair-industriële-komplexen -die tot DE politiek-economische basis van de metropolen geworden zijn- voor de versterking en verscherping van de afhankelijkheid van de landen van de derde wereld en voor de militaire overnacht tegenover de socialistische staten.

Siemens is het grootste high-tech-koncern in W-Europa en wereldwijd -als KWU (kraftwerkunio; vert.)- het 3e atoomkoncern. Het staat als haast geen ander koncern in de BRD voor de gebundelde macht en agressie van de in de MIK's georganiseerde reaktionairste fracties van de bourgeoisie. Beckurts is bij Siemens een centrale figuur: hij leidt het onderzoek en de technische realisatie in de voor de herstructurering strategische sectoren, waarop Siemens zich concentreert:

- militaire elektronika, om de oorlog voor het internationale kapitaal weer winbaar te maken.
- computergestuurde communicatie-, informatie- en produktiesystemen voor fabrieken, kantoren, thuiswerk, universiteiten en scholen -waardoor menselijk denken en handarbeid uitsluitend tot functie van de machine en van ieder zin ontdaan wordt- of helemaal uitgeschakeld.
- geperfectioneerde controle- en bewakingssystemen voor de militaire- en politieapparaten wereldwijd: Siemens-komputers van Wiesbaden, Lissabon via Guatamala, Honduras, Kairo totaal Johannesburg.

De geschiedenis van Siemens is die van de kontinuitet van het fascisme en imperialisme van Duitsland, van de BRD. Siemens heeft Hitler al mee aan de macht geholpen -zoals ze in 1930 zeiden: als "bolwerk tegen het kommunisme"- en fabrieken gebouwd naast de concentratiekampen hier, in Polen, Tsjechoslowakije...; na 45 klon Siemens gelijk weer naar de top van de concerns in Europa op -nu met financiële, technologische en politieke ondersteuning van de USA- en werd een centrale zuil van de macht van de BRD, wat haar economische potentie is.

Vandaag de dag behoort Siemens wereldwijd tot de grootste transnationale concerns, is verantwoordelijk voor de uitbuiting, vernietiging en 'verelendung' van miljoenen mensen in de 3e wereld en de metropolen.

Begin 70-er jaren, toen de nederlaag van het us-imperialisme in Viëtnam zich aftekende en het internationale kapitaal door het offensief van de bevrijdingstrijd op haar politieke grenzen gestuit was, heeft het haar expansie op de ontwikkeldste landen van de 3e wereld gekoncentreerd, om reusachtige winsten door goedkope arbeidskrachten en grondstoffen te realiseren en nieuwe afzetmarkten te scheppen; deze door staten gesteunde investeringen van de concerns en banken moesten in het kader van de "internationale arbeidsdeling" de economische basis voor de politieke en economische stabilisering van deze staten en regio's volgens sociaal-demokraties model vormen -de imperialistische hegemonie moest gevestigd worden tegen de bevrijdingsbewegingen, de beschikking over de grondstoffen veiliggesteld.

In het kader van deze strategie breidde Siemens zich op alle continenten uit, vooral in Latijns-Amerika - de KWU sloot o.a. met Brazilië in 1975 verdragen over de bouw van 8 kernreactoren; Siemens produceerde voor de marionettenregimes heerschappijtechnologieën- terwijl het in de BRD door rationalisaties tussen 1970 en 77 meer dan 350 miljoen DM personeelskosten bespaarde en Grohnde, Brokdorf, Biblis... bouwde.

Toen Siemens met financiële steun van de SPD-regering in Mozambique een stuwdam wilde bouwen voor het rassisteregime in Z-Afrika -en daarmee de bestaansvoorwaarden in een hele regio vernietigde, schreef het Frelimo aan Brandt: het wordt tijd, dat de duitse mark haar bijmaak van bloed en leed verliest.

Maar de hele ontwikkeling heeft zich omgekeerd. Niet politieke stabiliteit, industrialisatie, economische groei en nieuwe markten in de 3e wereld zijn daaruit voortgekomen, maar massale armoede, de verscherping van de sociale en politieke tegenstellingen, de-industrialisatie en schuldenkrisis.

100 jaar imperialistische barbaarsheid hebben de basis voor deze poging vernietigd en de mensen zijn tegen deze nieuwe ronde van de uitbuiting en onderdrukking in verzet gekomen.

Dat -in combinatie met de in steeds kortere perioden zich verscherpende cyclische economische crises, inzakken van de industrieproduktie en massawerkloosheid in de centra, crises van het internationale financiële systeem, hebben tot de diepste uitholling van het kapitaalsysteem geleid. Het falen van het regime van de internationale economische betrekkingen is onomkeerbaar, en het politieke besef, dat de heerschappij van het kapitaal voor de mensen alleen de maximalisering van de 'verelendung' en uitbuiting betekent, omdat haar oriëntatie uitsluitend expansie en winst is- wordt vandaag de dag in alle konfrontaties tot het antagonisme tegen het imperialistische systeem.

De situatie is, dat het internationale kapitaal onder leiding van de USA vanuit haar poging tot strategische rekonstruktie van imperialistische macht, op alle niveaus met een ontwikkeling gekonfronteerd is, waarin haar onvermogen om de politieke en economische situatie in alle regio's van de wereld te stabiliseren, overduidelijk is.

Onder de druk van de exploderende sociale situatie in de 3e wereld en de daaruit groeiende politieke tegenstellingen, de revolutionaire strijd wereldwijd,

het ineenstorten van het wereldmarktsysteem en de zwalkende economische crisis zonder uitzicht op oplossingen, en het feit, dat ze de militaire overmacht voor de doorbraak in de internationale krachtsverhouding op alle fronten niet bereikt heeft,

is de imperialistische statenketen nu weliswaar nog in staat om revolutionaire doorbraken en zelfbepaalde ontwikkelingen in een vernietigende economische en militaire oorlog te blokkeren, maar ze kan de oorzaken van de tegenstellingen niet meer wegnemen, die wereldwijd tegen het kapitaalsysteem exploderen -politiek vooral tegen de USA en hun kettinghonden, de door haar geproduceerde massale armoede en sterven- en ze heeft onomkeerbaar de politieke macht verloren, om de breuk met het systeem en de strijd voor bevrijding als enig perspectief voor een leven zonder uitbuiting en onderdrukking in de hoofden en harten van de mensen te blussen.

BECKURTS - VERKLARING

BECKURTS - VERKLARING

De substantiële crisis van het systeem breidt zich sneller uit dan zij haar kunnen beheersen. Massale ellende en revolutionaire strijd hebben zich sneller verscherpt dan zij er met hun wereld beheersingsplannen doorgekomen zijn.

Vanuit deze geeskaalde situatie is de agressie te begrijpen, waarmee de bourgeoisie nu de herstructurering in de metropolen doorvoert, en de druk, om zich ondanks groeiende concurrentie en uitéénlopende politieke en economische belangen, aanéén te sluiten tegen de tegenstellingen, die hun gemeenschappelijke belangen en hun macht als geheel bedreigen.

Dat is de aanleiding van het polarisatieproces in de metropolen, dat zich tegen hun herstructureeringsoffensief en oorlogspolitiek verscherpt.

De dwang tot aanéénsluiting in het 'totaalsysteem' komt voort uit het simpele feit, dat in de crisis van het systeem GEEN imperialistische macht de politieke en economische problemen, die haar bestaan als zodanig in gevaar brengen, alleen beheersen kan.

Internationaal is de ontwikkeling vanuit de dialektiek van de klassenstrijd en het zich toespitsen van de armoede, het verzet tegen de volkerenmoord, honger en vernietiging van menselijk bestaan in de imperialistische leefsituatie, op het punt gekomen, dat de sterkste imperialistische macht -de USA- haar politieke en economische hegemonie steeds meer verliest.

Het internationale kapitaal en de imperialistische statenketen moeten al hun inspanningen erop richten, om alle economische, technologische en militaire krachten samen te brengen en de concurrerende fracties van de bourgeoisie in een gezamenlijke strategie op één lijn te brengen in de poging om de ontwikkeling tot staan te brengen, waarin het systeem in zijn geheel de mogelijkheid en de macht tot de wereldheerschappij verliest.

De herstructurering en de formering voor de imperialistische oorlog wordt momenteel in W-Europa noodzakelijkerwijs langs twee lijnen bevorderd, die de tegenstrijdige, maar in wezen gemeenschappelijke koers van het kapitaal en de staten kenmerken.

De ene -strategie bepalende- is de versterkte militaire, politieke en economische samenwerking en de verstrengeling van de w-europese kernstaten -BRD, Frankrijk, G-B, Italië- met de USA (en Japan) -zoals in SDI, waarvoor Beckurts aan geheime onderhandelingen voor Siemens deelnam.

Daarin wordt -georiënteerd aan de us-militaire strategie- de structurering van de internationale MIK's, de strategische reorganisatie van onderzoek en productie voor het verkrijgen van het technologiemonopolie geforceerd en een nieuwe poging om de socialistische staten op de knieën te dwingen. SDI is tegelijkertijd de poging van het us-kapitaal om met miljarden dollars uit het Pentagon en de samenwerking met w-europese high tech-koncerns, haar in verhouding tot Japan en W-Europa relatief verzwakte positie op de wereldmarkt te verbeteren, zoals het voor het kapitaal in W-Europa de deelname aan militaire hoogwaardige technologie en de openstelling van de us-markt betekent.

De andere lijn is de politiek-economies-militaire samenbundeling in W-Europa -zoals in Eureka, dat in haar functie voor de militaire strategie voor het 'totaalsysteem' identiek is met SDI en waarin alle Europese staten geïntegreerd zijn.

Door Eureka wordt een sprong in het concentratieproces en de samenwerking van w-europese concerns gerealiseerd, om beter te kunnen concurreren op de wereldmarkt en haar afzetvoorwaarden door het scheppen van de 'europese markt' te verbeteren (wat dan o.a. betekent: Siemens bouwt nieuwe fabrieken en produceert in Portugal met staatssteun, betaalt de arbeiders daar ½ van het loon zoals dat hier in de BRD is).

Het is de bundeling van alle middelen van de w-europese concerns en staten om de economische macht van W-Europa in het wereldsysteem te versterken en de economies-militaire voorwaarden voor haar herstructurering in de metropolen veilig te stellen.

Ideologies is het de poging om de agressieve politiek van de staatsapparaten, concerns en militaire apparaat in W-Europa door de "europees-civiele" dekmantel te verhullen - zo de tegenstand daartegen op te vangen en de mensen hier wijs te maken, dat door deze "technologische revolutie"-die zoals ALLE technische ontwikkelingen in het kapitalisme als wapen tegen het internationale

proletariaat bedoeld is- alle maatschappelijke problemen -arbeid, milieu, economische groei, oorlog- op te lossen zijn.

HET IS NIETS ANDERS DAN DE POGING TOT DE TECHNOLOGIESE SPRONG UIT DE POLITIEKE AGONIE VAN HET SYSTEEM.

Voor de mensen in W-Europa betekent de koers van het internationale kapitaal de totale verscherping van de uitbuiting, 'verelendung' en onderdrukking:

De gecontroleerde uitsluiting van miljoenen mensen uit de productie en de maatschappij überhaupt, oorlogspolitiek en vernietiging van de bestaansvoorwaarden, de repressieve pacifikatiestrategieën en de fascistiese onderdrukking van het verzet, dat zich tegen hun plannen keert - is de dagelijkse realiteit in de w-europese metropool, waar voor de omverwerping ervan er slechts één strategie kan zijn: die van de revolutionaire gewapende strijd en van de opbouw van het politiek-militaire front in W-Europa.

Wat in het nazi-fascisme door bloedige terreur tegen de georganiseerde arbeidersbeweging en de volkeren bereikt werd, moet nu in W-Europa - door gedifferentieerde maatregelen overeenkomstig de specifieke politieke en sociale voorwaarden in ieder land, maar volgens de fundamenteel identieke lijnen en bedoelingen van het internationale kapitaal- door de "informatiemaatschappij" gerealiseerd worden:

HET DOEL VAN DE BOURGEOISIE IN WEST-EUROPA IS DE STRUKTURERING, BEHEERSING EN HET OP ELKAAR AFSTEMMEN VAN A L L E VERMAATSCHAPPELIJKINGSPROCESSEN EN MAATSCHAPPELIJKE TERREINEN VOOR DE BELANGEN VAN DE WINST EN DE IMPERIALISTIESE OORLOG.

De dwang, de herstructurering agressief door te voeren, schuift zich voor de politieke bemiddeling:

Demokratie, verzorgingsstaat, binnenlandse vrede, arbeid voor iedereen- de centrale ideologische zulen van hun heerschappij in de metropool- worden in de substantiële crisis van het systeem disfunctioneel.

De imperialistische staat moet tegen alle tegenpartijen in de politieke, economische en militaire voorwaarden voor het strategische plan van de bourgeoisie, waarmee ze de wereldheerschappij wil bereiken, doorvoeren.

Dat is de bewapening van de Bundeswehr tot een technologies opgekweekt aanvalslager; de WAA in Wackersdorf, die de BRD voor haar sprong tot de atoommacht wil -en de terreur tegen degenen die daartegen vechten;

Dat zijn de aanvallen op het stakingsrecht, de berekende massawerkloosheid en de programma's tegen de uitgestotenen, die puur controle- en repressieinstrument zijn om de antagonismen preventief de kop in te drukken;

wat Henry Ford bij de invoering van de lopende band vaststelde: "het is volkomen uitgesloten, dat mensen zich ook maar een moment door hun eigen wil laten leiden", -wordt nu naar alle terreinen van de vermaatschappelijke productie, naar alle maatschappelijke verhoudingen toe uitgebreid.

Individualisering van de arbeidsvoorwaarden en lonen, mobiliteit en flexibilisering in arbeid en opleiding en het reaktionaire pakt tussen staatskapitaal-vakbonden, zijn de materiële basis, die de herstructurering in de metropolen veilig stellen en die de mensen het begrijpen van hun gemeenschappelijke situatie en het zich organiseren voor hun belangen en behoeften onmogelijk moet maken;

Dat is de herstructurering van de wetenschap, universiteiten en scholen, om deze tot directe agentschappen van de concerns te maken; dat zijn de campagnes van de psychologische oorlogvoering en de staatsveiligheids-terreur tegen het verzet, om -zo niet toestemming, dan in ieder geval machteloos wijgen tegenover de totale staat af te dwingen.

DE GROEIENDE ANTAGONISMEN MOETEN ONORGANISEERBAAR GEMAAKT EN IN EEN VICIEUZE CIRKEL VAN GEINDIVIDUALISEERDE, VOOR DE LOGKA VAN HET KAPITAAL FUNKTIONELE BELANGEN, VERSTIKT WORDEN.

Hier in de BRD rekenen ze erop, dat ze de herstructurering voor de imperialistische agressie erdoor kunnen jagen, omdat de politiek van de vakbonden sociaal-demokraties, hun leiding gekocht is,

15.4.86	(mislukte) aanslag op Guy Brana, vice-president van het werkgeversverbond CNPF en high-tech-manager. kommando Christos Kassimis - AD.	11.8.86	aanslag op steunpunt van de Bundes-Grenzschutz; Swisttal-Heimerzheim. kämpfende einheit Crespo Callende.
16.5.86	aanslag op het hoofdkwartier van Interpol; Parijs. kommando Crespa 'cepa' Callende - AD.	13.8.86	aanslag op het elektronika-koncern Westinghouse; Wuppertal. kämpfende einheit 13.8.86
9.7.86	aanslag op Siemens-manager Beckurts. kommando Mara Cagol - RAF.	8.9.86	aanslag op het Bundesamt für Verfassungsschutz (BVD; vert.); keulen. kämpfende einheit Christos Tsoutsouvis.
21.7.86	aanslag op de OESO, organisatie voor economische samenw. en ontwikkeling; Parijs	15.9.86	aanslag op het NATO-industriekonsortium Panavia; München, dat o.a. het Europese gevechtsvliegtuig Tornado ontwikkeld heeft. kämpfende einheit Anna Maria Ludmann.
24.7.86	unité combattante Ciro Rizzato - AD. aanslag op het Fraunhofer instituut für Lasertechnik; Aken. kämpfende einheit Sheban Atlouf.	30.9.86	aanslag op het Amt für Linientechnik; Wuppertal, verantwoordelijk voor de breedbandverkeubeling, en de ontwikkeling van de glasvezelkabel in Europa.
25.7.86	aanslag op het lucht- en ruimtevaart-koncern Dornier te Immenstaad, dat ook deelneemt aan SDI. kämpfende einheit 'met de naam van de vrouwelijke kameraad, die bij de raket-aanval tijdens een bijeenkomst van de S.I. in Lima om het leven kwam'.	10.10.86	aanslag op de diplomaat Braunmühl, vertegenwoordiger van de BRD in de EPS (eur. pol. samenwerking). kommando Ingrid Schubert - RAF.
		16.11.86	aanslag op IBM; Heidelberg. kämpfende einheit Hind Adameh.
		17.11.86	aanslag op president-direkteur van Renault Besse. kommando Pierre Overney - AD.

het brede verzet vaak nog diffuus, kleinburgelijk, ongeorganiseerd is en de revolutionaire krachten nog zwak zijn.

Wanneer CDU/FDP/SPD hier over "2/3-maatschappij" of "verzoeningsmaatschappij" spreken, die ze als Europese maatstaf tegenover de groeiende antagonismen willen stellen, is dat hun zwakke poging, om het feit te ontpolitiseren, dat de kloof tussen maatschappij en staat in de hele fase van imperialistische rekonstruktie en haar agressie op alle politiek-economies-militaire niveaus zich zo verdiept heeft, dat ze haar niet meer kunnen toedekken. Het is de uitdrukking van de politieke broosheid van het kapitaalsysteem, dat in de crisis het vermogen verloren heeft om de warenstructuur universele geldigheid te verschaffen.

Hun fascistiese konsept daartegen is de splitsing van de maatschappij -in een deel, dat de machines bedient, van oorlogseconomie en fascisme profiteert, anderen, die zich, afgestompt en onder druk van de bestaansonzekerheid aan de macht onderwerpen; en een deel waartegen ze hun staatsveiligheidsapparaat geperfectioneerd en in alle facetten van het leven trapsgewijs uitbouwen en inzetten- dat zijn degenen, die overal eruit gesmeten zijn, en diegenen, die voor de staat niet meer te bereiken zijn, omdat ze strijden.

Tegen hun plan om de krachtsverhouding hier en internationaal te stabiliseren, staat echter de verdieping van het polariseringsproces door alle sektoren van de metropolenmaatschappij tegen de staat, de politisering van het verzet, dat al uitgaat van de ervaringen in de konfrontatie met het machtsapparaat en doodlopende paden van het reformisme, en de ontwikkeling van het revolutionaire front, dat vanuit de rijpheid van de tegenstellingen in de metropool en het politieke besef van het alomvattende karakter van het imperialistische systeem handelt, zichzelf aan het doel van de revolutionaire omwenteling in de internationale klassenoorlog oriënteert en zich in de werking van haar aanval, een politieke oriëntatie tegen het imperialistische systeem met de wereldwijde strijd voor bevrijding verbindt. Deze processen in de metropolen komen nu direkt samen met het bewustzijn, dat in de strijd van de uitgebuitenen en onderdrukten internationaal groeit:

dat het imperialistische systeem tot geen ontwikkeling in staat is die met de behoefte naar menselijke, dwz zelfbepaalde solidaire levens- en arbeidsvoorwaarden te verbinden is, en dat, zolang haar heerschappij niet volledig vernietigd is, ieder onafhankelijk ontwikkelingsproces vermalen wordt.

Wat Marx geanalyseerd heeft: dat in de ontwikkeling van het imperialisme een fase intreedt, waarin hij slechts nog onheil, vernietigingskrachten produceren KAN,

is de objektieve grondslag van het polariseringsproces, dat nu in alle landen van de 3e wereld en de metropolen politiek tegen het systeem werkzaam wordt.

Subjektief vormt zich in deze ontwikkeling internationaal de eenheid van het proletariaat en het revolutionair politiek-militaire front, vanuit haar gezamenlijke strategie en perspektief: de wereldwijd eensgezinde ontworping van het imperialistische systeem en haar vernietiging in het wereldrevolutionaire proces.

Er is voor de bourgeoisie geen andere weg dan de herstrukturering in de metropolen nu met geweld door te voeren en het verzet fascisties te onderdrukken;

er is voor hen geen andere weg dan de politieke en militaire eskalatie van de oorlog tegen de internationale bevrijdingsstrijd en de poging, de militaire overmacht tegenover de socialistiese staten toch nog te bereiken. Zij kan nu op geen enkel punt van het strategiese plan, waarmee ze de wereldheerschappij wil bereiken, terugwijken.

Maar ze komen er niet door.

De tegenstellingen zijn al te diep en de strijd te ver.

De internationaal steeds meer politiek gelijkvormig opkomende tegenstellingen en revolutionaire strijd, halen hun crisisstrategieën in en maken de werking van hun oorlogsmachine onscherp.

De kloof tussen maatschappij en staat in de metropolen en de tegenstelling internationaal tussen proletariaat en bourgeoisie verscherpt en verdiept zich tegenover iedere stap, iedere manoeuvre in haar omvattende agressie alleen steeds verder.

Dat het in beslissende mate van de revolutionaire strijd in W-Europa afhangt, of hun politieke macht en materiële basis in de metropolen sneller ineensloort dan ze hun strategiese plan kunnen realiseren -en daartegen een kwalitatieve sprong in de ontwikkeling van het revolutionaire proces hier bevochten wordt, is duidelijk.

De revolutionaire beweging in W-Europa moet nu haar veelvormige strijd in EEN bewuste en gericht aanvaltegen de imperialistische macht transformeren; dat wil zeggen: de huidige strategiese projekten van de politieke, economiese en militaire formering van het imperialistische systeem in W-Europa aanvallen en de politiek en praktijk in een omvattende revolutionaire strategie voor de ontworping van het systeem in het centrum en voor de eenheid van het metropolenproletariaat, het revolutionaire front in West-Europa, verbinden.

Het gaat er nu om, deze strategie in het praktiese proces verder te ontwikkelen en haar in de revolutionaire beweging en het geheel van de antagonistiese krachten in W-Europa te verankeren.

Het revolutionaire front in West-Europa organiseren!

kommando Mara Cagol
Rote Armee Fraktion

9 juli 1986.

AGENDA

DEN HAAG

- paard? Prinsegracht 12
28 jan. CAMBERWELL NOW
29 jan. KAMAGURKA & HERR SEELE
30 jan. BLUES 'N TROUBLE
31 jan. GUANA BATZ
CRACKLE RATTLE BASH
4 feb. aangekondigde step vervalt
5 feb. film MY BEAUTIFULL LAUNDRETTE
6 feb. KOBUS GAAT NAAR APPELSCHA
7 feb. groepenpresentatie
TOM CAT COMBO
SHOT OF RITME AND BLUES

korzo, Prinsestraat 44

- 25 jan. 14.00 THEESALON
29 jan. HANDKE/WEISS GEZELSCAP
TONEELOPERA HET ZILVERMEER
31 jan. DEKADENTE DURV
6 feb. NIEUW NEDERLANDS CELLULOID
MET O.A. KAN HET MISSCHIE WAT ZACHTER
DE ZEEMEERMINSDANS
DE KLEINE DOOD
8 feb. VULKANO opening van een interkultureel festival
met: TURQUOISE
PERCUSSIE
AYAKATA
IBRAHIM SELMAN
TIRI TAMPE TAMPI
KOTAMISSIE
ADAMA ART STUDIO
LUDWIG WISH

Derde wereld centrum, Prinsegracht 38

- 27 jan. 20.00u 1e avond biothechnologie en honger
28 jan. 20.00u 2e avond Nicaragua-cyclus
30 jan. 18.30u 3e avond Nicaragua-cyclus

ZOETERMEER

- De boerderij, Voorweg 146
24 jan. 0.00u Meet me at the midnight hour
28 jan. 20.00u De verborgen talentenshow
31 jan. 22.00u Fatal Flowers
4 feb. 21.00u Zoetermeerse groepenpresentatie
6 feb. 22.00u Futereshok

ROTTERDAM

- De Bunker, boompjeskade 11
25 jan. 21.30u The Camberwell Now
31 jan. 22.00u Outer Curve, Herbert Verhey, Kwartet.
7 feb. Pamela Koevoets en Scarkov.

LEIDEN

- L.V.C., Breestraat 60
24 jan. Slauerhof
29 jan. TT Togs
30 jan. Tropical Reptiels
31 jan. Die Haut
6 feb. Gino Capuccino
7 feb. Eater Crop

DELFT

- De Eland, Burgwal 45
24 jan. 22.00u Kobus gaat naar Appelscha
25 jan. 22.00u The mad professor en
The airwa possee
31 jan. 22.30 Line
4 feb. 21.00 Roots
6 feb. 21.00u DIXO
7 feb. 23.00u Blue Murder

Filmhuis Delft, Kromstraat 27

- 29 jan. 20.00u Le fond de l'air est rouge
30-4 feb. 20.00u Dinner at eight
30-4 feb. 22.00u The Killing
5 feb. 20.00u kultureel kafee: Bertold Brecht
6-11 feb. 20.00u Frida
6-11 feb. 20.00u Ciao Mashio

KRAAKSPREKUREN:

- Den Haag, Brullend Breekijzer, Lutherse Burgwal 1
vrijdag van 14.00-18.00u
Rotterdam, Kraakkafee Bospolder, Corverstraat 27b,
ma 20.00-22.00u, wo 14.00-17.00u,
vr. 14.00-16.00u